

Dosarul nr. 1a-143/2020
Judecător: Ion Morozan

DECIZIE
În numele Legii

19 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mânăscurtă și Marcel

Juganari

Grefier:

Felicia Canțer, Larisa Popa, Dînga Vasile, Sergiu

Nazarenco

Cu participarea

Procurorilor:

Valentina Bradu, Oleg Popov

Avocaților:

Vera Ursu, Vitalie Lazăr

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019 în cauza penală de învinuire a lui **Dobînda ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM, și -

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 21.08.2017 – 09.12.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 21.01.2020 – 19.05.2023;

Procedura citirii a fost legal executată.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019.

Avocatul Vera Ursu și inculpatul Dobînda Andrei au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, ca fiind nefondat.

Partea vătămată Coșciug Rodion a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019 inculpatul Dobînda ***** (născut la data de *****, *****) învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În privința acțiunii civile înaintată de Coșciug Rodion către Dobînda Andrei prin care se solicită încasarea prejudiciului material și moral instanța de judecată nu se pronunță, datorită pronunțării sentinței de achitare a inculpatului.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului Dobînda *****, având scopul însușirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada de timp august-septembrie 2015, sub pretextul inițierii desfășurării unei activități de agrement, aflându-se în mun. Chișinău, str. S. Lazo 40, a însușit ilicit în mai multe tranșe de la Coșciug Rodion, bani în sumă de 151710 lei și 2000 dolari SUA, care conform cursului valutar a BNM constituia 38316 lei, după care a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate o daună în proporții mari în sumă totală de 190026 lei.

Astfel, se consideră că prin acțiunile sale intenționate Dobînda *****, a săvârșit escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod Penal.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019 a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Dobînda Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități privind gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea inculpatului Dobînda Andrei, interpretând eronat circumstanțele de fapt și de drept desprinse de caz,

reținând fără just temei că faptele acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod Penal;

-inculpatul Dobînda Andrei a dobândit ilicit mijloacele bănești în sumă totală de 190 026 lei, de la Coșciug Rodion, anume prin inducerea acestuia în eroare întrucât la primirea acestei sume de bani a fost trecut sub tăcere caracterul real al acestei tranzacții, or, inculpatul a profitat de faptul că, partea vătămată l-a perceput pe acesta ca fiind o persoană de bună credință și abuzând în acest sens de încrederea acordată acesta încă de la bun început nu urmărea scopul de a restitui acești bani, or faptul deschiderii afacerii era cu scopul ducerii în eroare a părții vătămate, creându-i falsa percepție de un om de afacere prosper care va putea restitui banii însușiți în termenii stabiliți, însă Dobînda Andrei nu avea posibilitatea reală de a restitui acești bani, deoarece deja avea datorii în Cahul, iar sub pretextul dezvoltării acestei afaceri prin inducerea în eroare a primit de la partea vătămată această sumă de bani, pentru a cheltui o parte din ea în scopuri personale, și o parte i-a investit în afacere prezentând astfel părții vătămate o faptă mincinoasă ca fiind adevărată, ceea ce în esență denotă că, în acțiunile inculpatului este întrunită latura obiectivă a acestei componente de infracțiune;

-în ipoteza în care inculpatul Dobînda Andrei s-a obligat ca banii pe care i-a primit de la Coșciug Rodion îi va restitui până la sfârșitul lunii ianuarie 2016, însă contrar obligațiilor asumate, acesta urmărind scopul eschivăm de la achitarea acestei sume de bani, nu răspundea la telefon, la locul de lucru nu se prezenta, după care a dispărut în Rusia, iar într-o atare situație constată că, acesta din start nu a avut intenția de restitui suma de bani datorată iar în asemenea circumstanțe conchide că, în acțiunile inculpatului se atestă prezența laturii subiective a componente de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod Penal. Pe cale de consecință, rezumând cele sus-menționate, fapta care i-a fost incriminată inculpatului Dobînda Andrei întrunește pe deplin toate elementele constitutive ale componente de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod Penal;

-instanța de fond din start a apreciat că, acțiunile inculpatului Dobînda Andrei sunt de natură civilă, fără însă a analiza complet și obiectiv circumstanțele de drept și de fapt care sunt desprinse din speță, precum și probele prezentate de către acuzare;

-latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie care i-a fost încriminată lui Dobînda Andrei, deși aparent conține acțiuni care s-ar afla la limita dintre relațiile de natură civilă și cele penale, totuși fapta comisă de către acesta poartă un caracter penal;

-astfel, din probele administrate pe parcursul examinării cauzei penale nominalizate, s-a stabilit fără nici un dubiu că, inculpatul Dobînda Andrei a primit de la partea vătămată Coșciuc Rodion 190026 lei, pe care conform angajamentului asumat și înțelegerii dintre numiți această sumă de bani urma a fi

restituită până la sfârșitul lunii ianuarie 2016, aceste mijloace bănești nu le-a restituit ultimului și nici în afacerea comună nu i-a investit, asta deși avea posibilitatea reală de a face acest lucru întrucât în caseria localului se afla în gestiunea sa nemijlocită și doar el avea acces la mijloacele bănești și posibilitatea de a-i gestiona;

-totodată, potrivit aceleiași hotărâri se menționează că, primirea bunurilor, cu condiția îndeplinirii unui angajament, poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, întrucât în cazul în care inculpatul Dobînda Andrei avea deja o afacere prosperă în orașul Cahul care ar fi logica de a o abandona și a iniția o altă afacere, cu asumarea unor investiții pe cont propriu, or, anume acest fapt denotă că, intenția reală a numitului era cea de a obține prin înșelăciune și abuz de încredere de la Cosciug Rodion mijloacele bănești în mărime de 190026 lei și nicidecum de a iniția o altă afacere;

-respectiv, acest fapt este confirmat prin aceea că, atunci când inculpatului Dobînda Andrei i s-a solicitat să restituie suma de bani în mărime de 1900026 lei, acesta nu răspundea la telefon, după care a plecat în Federația Rusă, iar într-o asemenea conjunctură acțiunile lui Dobînda Andrei în nici într-un caz nu pot fi apreciate ca relații civile, ci doar ca escrocherie, pasibilă de pedeapsa penală;

-astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate;

-delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță și anume atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele;

-reieșind din argumentele menționate supra, consideră neîntemeiată aprecierea dată de către instanța de fond prin care aceasta a stabilit că, acțiunile inculpatului Dobînda Andrei sunt de natură civilă, de vreme ce cadrul urmăririi penale au fost acumulate și administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, iar o atare abordare din partea instanței de fond nu poate fi apreciată decât ca o atitudine părtinitoare față de acțiunile inculpatului, menite să-l ajute pe ultimul să evite răspunderea penală, prezumându-l pe învinuit ca fiind nevinovat în comiterea infracțiunii incriminate, prin ignorarea nejustificată și cu desăvârșire a probelor prezentate de către acuzare;

-un alt argument al instanței de fond care a stat la baza adoptării sentinței de achitare a inculpatului Dobînda Andrei a fost argumentul potrivit căruia nu s-a constatat existența laturii obiective a infracțiunii de escrocherie și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, fără însă a ține partea constatare a sentinței instanța de fond a reținut că, Dobînda Andrei, având scopul însușirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada de timp august-septembrie 2015, ceea ce indică asupra faptului că partea constatare a sentinței nominalizate intră în contradicție cu partea descriptivă;

-astfel, în virtutea tuturor argumentelor sus-menționate, instanța de fond nu a constatat existența divergențelor respective, ba din contra a apreciat drept veridice argumentele aduse de către partea apărării, considerându-le plauzibile, fiind puse la baza sentinței de achitare, fără a fi luate în calcul argumentele și probele prezentate de către acuzare.

4. La judecarea apelului, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019.

4.1. Avocatul Vera Ursu și inculpatul Dobînda Andrei au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, ca fiind nefondat.

4.2. Partea vătămată Coșciug Rodion a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, ca fiind nefondat*, reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

5.2. Inculpatul Dobînda Andrei fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a explicat că, în anul 2014 gestiona un local tip cafenea în or. Cahul cu denumirea „Park House”, care avea o popularitate enormă și lucra foarte bine. Pe parcursul desfășurării activității, Rodion Coșciug fiind lucrător ca secretar al partidului PLDM avea deplasări în or. Cahul și îi plăcea foarte mult să intre în localul acesta, datorită faptului că a fost deservit bine, mâncarea era gustoasă și era foarte popular localul. În perioada anului 2014 fiind des oaspete, cu Coșciug Rodion a făcut cunoștință și a început să discute despre activitatea desfășurată în „Park House” și totodată activitatea businessului din or. Chișinău, deoarece este mult mai atractiv și mulți mai mulți bani s-ar putea de câștigat în acest oraș. Fiind în reparație cu localul „Park House”, avea foarte mari cheltuieli, iar cu venitul pe care îl aducea localul nu reușea să investească. Într-o perioadă scurtă de timp, prin luna iunie 2014 Rodion Coșciuc a efectuat o vizită de lucru în or. Cahul și totodată a intrat și în local cu o propunere de parteneriat. Astfel, au convenit ca el să găsească localul potrivit în or. Chișinău pentru a fi închiriat, se va ocupa de recrutarea personalului și va investi atâția bani, câți vor fi suficienți pentru dezvoltarea localului. Sarcina sa a fost ca localul închiriat de ei să fie administrat de el personal, să pună afacerea la cheie. În luna august 2014 Rodion Coșciuc l-a invitat în or. Chișinău ca să-i facă cunoștință cu câteva localuri, care el le cunoaște că merg bine și se dau în chirie. După o zi de excursii i-a făcut cunoștință cu Victoria Sobor căreia îi aparține localul „Paparazzi”, analizând și văzând localul din interior, locul de amplasare, cât și popularitatea lui anterioară, localul dat i-a inspirat, unde și l-au ales de comun acord. L-a întâlnirea cu Victoria Sobor, de comun acord cu Rodion Coșciug s-au înțeles la plata chiriei pentru localul dat la suma de 50 000 lei lunar. Un punct din înțelegerile lor a fost că plata lunară se efectuează pentru prima lună și ultima lună a contractului de chirie, ceea ce constă 100 000 lei. După înțelegere și din cuvânt au bătut palma, urmând împreună cu Rodion Coșciug să treacă la fondarea unei noi companii, să găsească contabil, pentru început în domeniul businessului restaurante și cafenele și totodată la căutarea surselor financiare însumă de 100 000 lei pentru a achita chiria lunară și pentru ultima lună din contract. Datorită faptului că era luna

august, nu putea să-și permită această sumă, astfel Rodion Coșciug a hotărât că va depune acești bani în compania fondată pentru plata chiriei. De comun acord l-a fondarea companiei au hotărât ca să devină el personal administrator și fondator al companiei noi, din motiv că Rodion Coșciug avea funcție care nu-i permitea să investească, după care peste o perioadă de timp în 2015, va propune o persoană sau singur, vor întocmi actele unde vor deveni doi fondatori cu părți egale 50% ale sale și 50% a le lui Rodion Coșciug. Compania a fost fondată nouă, nu a avut nevoie de mult timp, fiindcă Sobor Victoria proprietara localului, deținea SRL „Retro in Co” și nu era în activitate. Împreună cu Coșciug Rodion și Sobor Victoria s-au prezentat la notar, compania ei a fost înregistrată pe numele său. Înainte de a se cunoaște cu Rodion Coșciug din spusele lui, el era des vizitator în acest local și îi plăcea foarte mult deservirea la un nivel înalt, mâncarea, ceea ce l-a motivat mai departe, asumându-și riscurile. A venit la Chișinău singur, lăsând soția să gestioneze localul din Cahul și a început să lucreze și să analizeze piața din domeniul dat. După ce a achitat plata lunară de 100 000 lei, primindu-i de la Rodion Coșciug la începutul lunii august 2014, imediat era la banca la care se deservea compania și suma dată a introdus-o ca împrumut de la fondator și a transferat pentru chirie, pentru prima lună de activitate și conform contractului a ultimii luni a funcționii contractului. După ce a văzut Sobor Victoria banii transferați pe contul ei, ea i-a înmănat cheile, predându-i localul după o inventariere amănunțită. Cât se întocmeau actele pentru permisiunea activității în localul dat, Rodion Coșciug i-a făcut cunoștință cu contabilă Livina Suru și bucătării noi, care se propun de a lucra în acest local, ce ține de Livina Suru, după câteva întrebări de profesie, a înțeles că ea nu are nici o practică în domeniul dat și este studentă la universitate în anul 3. La întrebarea dată către Rodion Coșciug, el l-a încredințat că o să facă om din ea și un contabil bun. Pentru desfășurarea activității acestui local, erau nevoie conform planului de afaceri, care l-a întocmit împreună cu Rodion Coșciuc, în jur de 300 000 lei pentru a investi în localul dat. Primul lucru în ce s-a investit în acest local a fost achiziția utilajului destinată bucătăriei japoneze și veselă, sumă de bani 2000\$ SUA, Rodion Coșciug i-a înmănat-o personal pentru această destinație. Între timp i s-a făcut cunoștință și cu soția acestuia Irina Coșciug, care va avea la propunerea lui Rodion Coșciug un rol important în dezvoltarea localului, în special se va ocupa de amenajarea lui și va efectua achiziții de produse, având mașina personală. Doar că ea nu putea să se dedice localului tot timpul, din motiv că mai lucra și în altă organizație. În perioada lunii septembrie 2014 s-a finisat procesul de întocmire a actelor, punerea meniului nou în local, investind surse personale de bani și contractând companii furnizori de produse alcoolice și alimentare. La sfârșitul lunii septembrie au făcut inaugurarea localului. Toate contractele făcute cu companiile de furnizare a produselor, într-o perioadă de 2 săptămâni au început să-i ceară banii pentru

produsele livrate. Personal împrumuta bani de la prieteni, rude și se străduia să achite pentru marfa dată și banii pe care aducea ca venit din localul „Park House” deținut în Cahul, tot erau investiți în localul „Paparazzi”. Deseori marfa din Cahul de la depozit de la localul „Park House” se livra în localul „Paparazzi”, fiindcă în luna octombrie 2014 cu tot cu deschidere a fost foarte slab la partea vânzări, toate cheltuielile și investițiile erau gestionate și aprobate de el personal și de Rodion Coșciug. Foarte mari cheltuieli se suportau pe angajați, pe publicitate, pe chirie și achiziții de mărfuri. În luna octombrie 2014 Rodion Coșciug a solicitat ca „mâna dreaptă” să devină soția sa Irina Coșciug, fiindcă din spusele lui, nu mai vedeau perspective în domeniul învățământului, de unde ea s-a eliberat și se va angaja în local și va îndeplini funcția de manager de achiziții, se va ocupa cu amenajarea sălii și cu publicitate. La întâlnirea cu ea și Rodion Coșciug, de comun acord au hotărât, până a avea venit curat din activitatea desfășurată și pentru a avea o sursă de existență minimă să poată să supraviețuiască. Salariul său a fost de 15 000 lei. Salariul lui Rodion Coșciug fiind de 15000 lei și salariul Irinei Coșciug de 10000 lei. În luna noiembrie 2014 localul a început să devină popular și au început venituri financiare, în special în weekend și în restul zilelor, erau doar cheltuieli, pe lângă aceasta în luna noiembrie 2014, cât și decembrie 2014 și-au permis să ridice salariile. Personal lua bani doar de existență, din motiv că achita chiria apartamentului, între timp localul fiind gestionat de Irina Coșciug, nefiind el acolo. A hotărât ca familia sa să se mute la Chișinău și să abandoneze afacerea din Cahul, din motiv că nu se făceau bani acolo și suporta doar cheltuieli. După câteva luni de activitate în localul „Paparazzi”, neavând surse de investiție nici el, nici Rodion Coșciug, în local s-a început un dezastru, nu se ajungeau niciodată bani, salariile trebuiau achitate la timp și salariații nu mai doreau să aștepte, furnizorii tot timpul îi atacau pentru a le achita marfa. Dar a apărut încă o cheltuială nouă, care nu a fost pusă la curent de la început, clar și transparent, într-un fel mințit, se suportau foarte mari cheltuieli pentru întreținerea localului în sumă de peste 30 000 lei lunar, adică localul dat era sub supravegherea companiei de deservire și se plătea pentru aer condiționat, pentru pază, căldură, parcare, energie electrică, nu puteau face față achitării serviciilor date, deseori împrumuta bani, fiindcă compania dată de deservire a localului le închidea energia electrică și nu le permitea să desfășoare activitatea și iarăși el moral și fizic nu ceda, fiindcă deja pierduse o afacere și nici nu se gândea că o să piardă și afacerea aceasta. Pe parcursul timpului, de comun acord cu Rodion Coșciug, la serviciu au fost angajați mai multe rude de-a lui, cât și prieteni, practic era el personal administrator, care purta răspundere de toate, iar rudele și prietenii lui Rodion Coșciug, toți erau elevi, fiindcă nu aveau imagini și experiență în domeniul dat. Lucra de dimineață până dimineață și nu avea timp liber practic deloc, la fel și Rodion Coșciug zilnic era în ajutor, se implica în domeniu, lua decizii, angaja,

elibera oameni, dădea sfaturi, se implica complet, mai mult de comun acord. Tot timpul se consultau ce pași aveau de făcut mai departe pentru a îmbunătăți activitatea și a crește popularitatea localului. Prin luna decembrie 2014 confruntându-se cu toate problemele financiare, a observat de la Rodion Coșciug, cât și din partea soției acestuia, că s-a pierdut interesul și a început să bănuiască personalul, că sunt furați și au început cu un comportament neacceptabil în domeniu. La sfârșitul lunii decembrie 2014 peste noapte, după un banchet efectuat în local, au venit ambii, Rodion Coșciug și Coșciug Irina și i-au propus ca să continue activitatea, dar la cedarea unui partener din afacere, din auzite, mai concret de la contabilul Livina Suru, iarăși persoană de a lui Rodion Coșciug, era vorba că ei vor să îl dea afară din afacere, ca să-și caute el de treaba sa și ei se vor ocupa de local. El s-a pregătit psihologic atât și fizic, s-a consultat cu soția sa și știa că vorba aceasta va veni odată. Înainte de Anul Nou s-au întâlnit într-un alt local, unde ei au venit cu propunerea să se despartă. Să nu mai fie parteneri, unde au convenit ca să rămână el ca să gestioneze localul dat mai departe. Ei timp de o lună au supravegheat afacerea din interior, unde prin luna februarie 2015 au venit iarăși în local și au început să pretindă la investiția anterioară, făcută de aproximativ 140 000 lei și 51 000 lei, acești bani erau salariul neachitat pe ultimele 2 luni a lui Rodion Coșciug. Nu au fost plătite salariile din motiv că nu erau bani și o parte de aproximativ 20 000 lei, a fost venit curat pe perioada timpului septembrie-decembrie 2014. El fiind moral și fizic distrus și dorea ca activitatea localului să nu fie oprită, a hotărât de comun acord, negândit, sub influența de atacuri psihologice să întocmească o recipisă în sumă de aproximativ 150 000 lei și 2 000 dolari SUA, unde el trebuie să-i întoarcă bani cash înapoi, iar Rodion Coșciug împreună cu soția îl vor lăsa în pace, chiar și îi promiteau ajutor de influență pentru a rezolva problemele de uz, apărute în activitatea localului. A fost influențat psihologic, a fost amenințat că dacă nu va restitui banii îi vor crea probleme organele de control și multe altele. Primul lucru ce l-a făcut rău, a fost când a oprit contabilitatea de lucru, a luat calculatorul, acest calculator era personal, unde era toată activitatea localului și permitea desfășurarea lucrului în local automatizat, a rămas fără de acces la programă și la alte documente, inclusiv și supraveghere video. De remarcat că, localul lucra zilnic, fără zi de odihnă și în fiecare zi după finisarea programului de lucru. Barmanul-casier avea acces la safeu și acești bani erau introduși în safeu dacă mai rămânea ceva, unde dimineață de către Irina Coșciug sau Rodion Coșciug erau verificate toate cheltuielile curente și se repartizau banii după cum hotărau împreună sau deseori se lua decizia fără el, el nefiind la serviciu de dimineață și se cheltuiau banii sau se repartizau în favoarea lor. Baniile menționați în recipisa făcută de ambele părți, Rodion Coșciug și el, nu i-au fost dați lui personal, au fost investiți pentru a acumula în viitor venitul și consideră că în nereușitele localului este devină

Rodion Coșciug. Din 140 000 lei nu-i posibil să desfășori o activitate în mun. Chișinău, să mai ai angajați, chirie și o sumedenie de cheltuieli și consideră că riscurile la care au mers ambii, trebuie să le asume amândoi și dacă au câștigat sau au pierdut, depindea totul de ei, ca parteneri. Coșciug Rodion primea salariu de la bun început a activității acestui local, salariul lui era de 15 000 lei, atât era și salariul său. De la începutul activității localului au avut o ședință desfășurată în 3 persoane, el, Rodion Coșciug și soția acestuia Irina Coșciug, unde au hotărât că până vor avea venituri de la activitate, să le dea salariul fix lunar 15 000 lei lui, 15 000 lui Rodion Coșciug și 10 000 lei lui Irina Coșciug. La fel antreprenorii au hotărât să deschidă conturi pe ambele persoane, unde se introducea toată consumația și la sfârșit de lună se desfășura casarea acestor cheltuieli, adică nu se achita nimic. Chiria imobilă a fost achitată concret de la întocmirea contractului de închiriere a imobilului pentru 2 luni de zile înainte. Bani care erau destinați chiriei pentru prima lună și ultima lună din contract a fost în suma de 100 000 lei, din contul partenerului său Rodion Coșciug, apoi în fiecare lună începând din luna octombrie se achita chiria în sumă de 50 000 lei. Suma de 100 000 lei destinată închirierii localului a fost primită de la Rodion Coșciug și a fost depusă în contul bancar și a fost transferată spre destinația închirierii. Contractul de chirie a fost înregistrat la serviciu fiscal, unde plătea și impozite pe venit. Motivele care au sistat activitatea localului „Paparazzi”, în primul rând consideră că este insuficiența de surse financiare pentru dezvoltarea și lucrul acestui local, în al doilea rând a făcut o greșală că nu a fost informat corect despre cheltuielile care urmează a fi, adică întreținerea localului era foarte scumpă, ceea ce nu a știut de la început, în al 3-lea rând, insuficiența de personal profesionist, Rodion Coșciug nu a avut experiență de lucru în acest domeniu, cât și soția acestuia și restul rudelor care au fost angajate la rugămintea lui Coșciug fără experiență. Aproximativ 2000 \$ au fost investiți în luna septembrie din contul lui Coșciug Rodion, destinată bucătăriei japoneze. Aceste bunuri achiziționate, cât și produsele rămase pe stoc la sistarea activității localului, Coșciug fără preîntâmpinare le-a luat. Următoarea sumă de circa 40 000 lei este suma restantă al salariului, care îi aparținea lui Coșciug Rodion. La sfârșitul lunii decembrie în local se desfășura un dezastru din simple considerente, erau mai mulți conducători și fiecare din ei avea opinii, dar nu se luau concluzii împreună, fiecare lua decizia pentru sine, totodată starea financiară și datoriile către furnizori, salariați era în creștere, de comun acord, după mai multe certuri cu evaluarea negativă asupra personalității sale. Chiar și de la personalul de bază auzea lucruri, că din cuvintele lui Coșciug Rodion și Irina Coșciug ca să plece mai repede la Cahul, de unde a venit ca să rămână ei mai departe conducători ai localului. El nici de cum nu dorea desfășurarea evenimentelor în favoarea lor, fiindcă între timp în orașul Cahul, din motiv că nu era prezent la serviciu a pierdut afacerea și nu avea unde să se ducă în altă parte și

nu mai dorea să cedeze afacerea. Prin prisma procedurilor psihologice aplicate de familia Coșciuc, fiind persoane influente, cu cunoștințe în orașul Chișinău, a fost preîntâmpinat să aleagă 2 variante, varianta 1 să întoarcă toată suma investită în afacere de Coșciug, varianta 2 să rămână în local, dar în caz că nu întoarce banii îi va crea probleme și nu va putea desfășura activitatea de mai departe. El a ales să întocmească recipisa și s-a obligat că suma de bani investită prin muncă o va rambursa lui Coșciug. Consideră că fiind influențat psihologic și neavând analiza financiară a localului, fiindcă toată contabilitatea era condusă de Coșciuc, a luat o decizie greșită întocmind recipisa, din suma întocmită în recipisă, personal a întors bani în jur de 1500 Euro. De la bun început oaspeții în localul Paparazzi erau, dar erau în creștere și veniturile zilnice erau prea mici pentru întreținerea chiriei, salariilor, a condițiilor, furnizori și alte cheltuieli și salariile lor personale erau prea mărite. Marfa, munca oamenilor, nu a fost investită de la bun început, totul a fost luat în datorii, consideră că, plata lunară a chiriei, cât și întreținerea localului depășea suma de 80 000 lei lunar, însă nu dispuneau de așa sume. Suma maximă, dacă în luna noiembrie, fiind la 150 000 lei, venit din desfășurarea activității. Localul nu a avut o lungă dezvoltare, 3 luni pentru un local de genul „Paparazzi” este insuficient pentru a-și recupera cheltuielile și nu în ultimul rând, lipsa de profesionalism din partea partenerului său Rodion Coșciug în domeniul dat. Localul de la Cahul la fel era în proces de dezvoltare, deoarece în iunie anul 2014, când a hotărât cu Coșciug să întemeieze afacerea în Chișinău, a fost dat în exploatare după reparație generală, însă neîntrerupt se ocupa de „Paparazzi”, fiindcă a dat cuvântul că va face un local bun. Localul din Cahul în timp de 2 luni a fost închis. În luna iunie calculele le-a făcut împreună cu Rodion Coșciug, era venit nou în Chișinău și piața nu o cunoștea, a fost convins de Coșciug Rodion, fiind profesionist în acest domeniu, ca să întemeieze o afacere în Chișinău, fiindcă aici circulă sume mai mari de bani și toate calculele au fost făcute împreună. La întâlnirile desfășurate de ei, a decis ca să întemeieze o companie, o persoană juridică, Coșciug Rodion neavând posibilitatea, ocupa funcție de stat, au decis să întemeieze o companie pe numele său, dumnealui nu a împrumutat nici un leu, el a investit prima tranșă pentru plata chiriei localului, înțelegerea a fost că de la început va fi el fondator în companie, peste o perioadă de timp, circa 3 luni, el sau soția Irina Coșciug vor legaliza în părți egale, adică 2 fondatori, nu au fost dați banii în împrumut, au fost investiți pentru chirie. El nu avea nevoie de a împrumuta de la Coșciug Rodion, acesta l-a rugat să vină în Chișinău să întemeieze o afacere împreună. Soția lui Coșciug Rodion era angajată ca învățătoare în școală și nu era posibil la acel moment să fie fondator; (f.d. 2-4, 36-37, vol. II)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Dobânda Andrei a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

A declarat că, cu Rodion Coșciug a făcut cunoștință la localul pe care îl administra în or. Cahul în calitate de administrator și ca oaspete. Rodion Coșciug vizita localul dat destul de des, fiindcă îi plăcea cum era deservit, atitudinea lui față de dumnealui și așa au devenit amici. Înainte de a solicita de la el anumite sume de bani a avut mai multe discuții în privința la o dezvoltare mai bună a businessului, despre restaurante și la propunerea lui și a acceptat și el, să vină în Chișinău și să ia o locație, pentru deschiderea unui restaurant. La început când s-a consolidat afacerea dată, el nu prea cunoștea orașul Chișinău, nu avea idee cum decurge businessul în orașul Chișinău și sarcina lui era ca el să pună businessul, locația au ales împreună la propunerea domnului Rodion, relația lor era doar de parteneriat și de a câștiga în urma dezvoltării afacerii, mai mulți bani. El i-a transmis prima sumă de bani de 100 000 lei pentru plata chiriei, în avans a locațiunii „Paparazzi”, această plată a fost achitată prin transfer proprietarilor localului, a mai fost transmisă o sumă de aproximativ 2000 dolari pentru dezvoltarea bucătăriei japoneze. Baniii urma să fie restituiți prin munca care o depuneau în comun și părțile care au investit în afacerea dată nu s-a vorbit concret când trebuiau să întoarcă. Baniii erau insuficienți pentru dezvoltarea businessului. Inițial partea financiară s-au înțeles ca ei nu scot bani din business, dar se mențin cu un salariu de existență, dezvoltarea businessului mergea greu. Rodion primea salariu 15 000 de lei, singur putea să vină și să i-a din safeu. El avea funcția de a răspunde de organizare și avea dreptul să vină să i-a banii din safeu. Din luna octombrie au convenit să-și ia salariu, să aibă bani de întreținerea familiei. Rodion venea cu scopul de control în restaurant practic zilnic. Afacerea a eșuat pentru că nu a fost calculat corect plata locațiunii, fiind că era destul de mare la momentul deschiderii, nu erau suficienți banii investiți în afacerea dată. Recipisa anexată la materialele cauzei e scrisă de el personal, suma recipisei a fost calculată din banii care au fost investiți personal de Radion din salariu care nu a fost achitat până la urma domnului Rodion Coșciug. Ei erau 3 directori acolo la locație, se întâlneau la o masă, doamna Irina, soția d. Rodion, d. Rodion și el. Gestionau împreună și planificau împreună planurile de dezvoltare a locației, la fel și cheltuielile se lua decizia împreună unde se vor cheltui banii. După ce a scris recipisa, s-au înțeles să se vadă și din banii care vor fi agonisiți din activitate, o parte din bani s-a obligat să-i transmită și așa și făcea, au fost transmise sume după posibilitate financiară. După ce a întocmit recipisa în februarie s-au întâlnit de 2 sau 3 ori, nu este sigur, dar a transmis suma de 1000 Euro domnului Coșciug și nu ține minte câți lei. Nu a primit o confirmare de transmiterea sumei de bani părții vătămate fiind că mergea pe încredere și nu doream să ajungă aici în situația dată. Ultima dată a fost în local aproximativ în luna februarie 2016. Pentru că nu mai avea bani de a continua activitatea a decis să o închidă și de atunci nu a mai fost în locația dată. În 2015

la sfârșit de luna decembrie au fost mai multe sărbători în legătură cu sărbătorile de iarnă, bani pe care i-a câștigat, în rezultatul cărora și a transmis banii lui Coșciug Rodion. Nu cunoaște dacă la moment localul mai activează.

5.2.1. *Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Dobînda Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, acuzatorul de stat a administrat și a prezentat instanței de judecată, următoarele mijloace de probă:*

-declarațiile părții vătămate Coșciug Rodion, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, în decursul anului 2012-2014 se afla mai mult în r-nul Cahul decât în mun. Chișinău, se afla în deplasare și deseori lua masa într-un local unde proprietar era Dobînda Andrei. Aflându-se în Cahul deseori comunica cu Dobînda Andrei, la una din discuții i-a spus lui Dobînda Andrei că afacerea lui mult mai bine ar merge la Chișinău. În una din discuții Dobînda Andrei i-a spus că trebuie să arendeze o încăpere oarecare, ca să-și transfere activitatea la Chișinău, la care i-a recomandat să se uite la diferite anunțuri de pe „makler”, „999.md”. În vara anului 2015 Dobînda Andrei a venit la el și a cerut să-i găsească câteva variante de localuri care se dau în locațiune, ca să-și înceapă activitatea. I-a propus mai multe variante, inclusiv restaurantul „Paparazzi”, situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo 40. Îl ajuta pe Dobînda Andrei fără ca să înceapă afacerea împreună cu el. Condițiile la restaurantul „Paparazzi” era de 2000 Euro lunar locațiunea. După ce au discutat cu proprietara localului, pe nume Victoria, a urmat o discuție cu Dobînda Andrei, unde el a cerut niște bani ca să înceapă business-ul acesta comun. Urma să-i împrumute bani cu condiția, că atunci când va fi business-ul profitabil, vor fi ambii parteneri, a doua condiție era că banii îi va restitui începând cu a 3-a lună. I-a solicitat lui Dobînda Andrei să facă un proiect de cash flow, după care s-au înțeles. Trebuia să finanțeze pornirea companiei, doar că pentru inițiere firma avea nevoie de înregistrarea unei companii noi. Doamna Victoria avea a companie nouă fondată și fără activitate și prin înțelegere între Dobînda Andrei și doamna Victoria, ea i-a predat cota parte asupra companiei, 100 %, i-a promis lui Dobînda Andrei că fiind specialist îl va ajuta, dat fiind faptul că cunoaște acest lucru, i-a propus și o contabilă, care a devenit contabilă șef. Pe timpurile celea avea alte activități și cu activitatea aceasta nu se ocupa în general, deoarece mai mult timp se afla în deplasări. I-a alocat lui Dobînda Andrei toți banii necesari pentru start up, inițial i-a oferit suma de 100 000 lei, careva acte la transmiterea sumei date nu au fost întocmite, prezentă la transmiterea sumei a fost contabilă Livina Suru. Acțiunea a avut loc la o cafenea de lângă cinematograful „Patria”. După spusele lui Dobînda Andrei, această sumă era necesară pentru a achita arenda, a primi documentele pe compania „Teneriat Consulting”, pentru a avea acces la local și a porni activitatea ca atare. Ulterior a mai transmis tranșe de bani, tranșa de 2 000 dolari SUA și în

câteva tranșe de 50 000 lei, careva acte la transmiterea sumelor de bani nu au fost întocmite, dat fiind faptul că, se baza pe încrederea pe care o avea față de Dobînda Andrei. Din persoane prezente a fost Livina Suru și poate cineva din persoanele care activau. După deschiderea restaurantului a observat că, lucrurile nu mergeau bine, a înțeles că s-a profitat de încredere și a încercat să intervină să controleze și să încerce să ajute cu ceva business-ul în cauză. Începând cu luna octombrie-noiembrie 2015, soția Coșciug Irina a lăsat serviciul său pe care îl avea, încercând și ea să ajute la business-ul acesta, necatând la toate și acțiunile sale și acțiunile soției erau oprite de către Dobînda Andrei, care spunea că el este director, deoarece el nu avea nici o atribuție la afacerea în cauză. În afară de faptul că bani îi va întoarce cu greu de la Dobînda Andrei, mai vedea că lucrurile merg prost la compania dată, vedea că se fură, nu se controlează materialele, banii și vedea că se servea alcool, inclusiv de administrație în timpul orelor de lucru. La sfârșitul lunii septembrie 2015, a avut o discuție cu Dobînda Andrei la care au participat și soțiile lor, deoarece și soția lui Dobînda Andrei era implicată în afacerea dată. L-a determinat pe Dobînda Andrei să aleagă, sau îi transmite pachetul de acțiuni al companiei și se retrage, sau îi restituie banii pe care i-a investit și se retrage el, fără să fie careva pretenții față de Dobînda Andrei. Dobînda Andrei i-a răspuns că până la sfârșitul lunii ianuarie 2016 îi restituie toți banii pe care i-a primit, după aceasta Dobînda Andrei a început să nu răspundă la telefon, chiar dacă localul activa și el nu apărea în local. Angajații lucrau fiind dirijați prin intermediul telefonului de către Dobînda Andrei. În luna februarie 2016 a avut ultima discuție cu Dobînda Andrei, unde a stabilit câți bani în total îi datorează. Dobînda Andrei a întocmit o recipisă prin care se angaja să-i restituie suma de 192 000 lei, pe care se obliga să restituie până în luna martie. După aceasta Dobînda Andrei a dispărut, l-a contactat Victoria proprietara localului, întrebându-l cum să-l găsească pe Dobînda Andrei, deoarece este vorba despre arendă, servicii comunale, furnizorii de marfă. A înțeles că Dobînda Andrei a fost plecat din țară în Rusia, probabil în Stavropol, deoarece a văzut un filmuleț unde era la deschiderea unui local din Stavropol, văzând toate acestea și neavând careva pârghii asupra lui Dobînda Andrei ca să-i restituie banii, a făcut declarații la organele de drept ca să-i restituie banii. A încercat să contacteze cu soția lui Dobînda Andrei, dar nu-i răspundea la telefon și mesaje. Prin luna martie, proprietara localului s-a adresat la el rugându-l să o ajute să-l găsească pe Dobînda Andrei, deoarece trebuia să achite arenda și plus la aceasta mai mulți furnizori încercau să-l găsească pe Dobînda Andrei. A înțeles că localul nu funcționa din luna martie 2016. Unica persoană din anturajul lui Dobînda Andrei este verișorul lui, cu care a discutat aproximativ prin luna martie-aprilie 2016, pe nume Radu, prin care i-a transmis că nu se va opri și se va adresa la organele de drept. Nu cunoaște când a început a activa localul și când Dobînda Andrei a

plecat peste hotare. Inițiativa de a deschide acest local în mun. Chișinău a fost a lui Dobînda Andrei, deoarece până atunci nu a avut afaceri de acest gen și nici în plan nu a avut, localul „Paparazzi” a fost găsit prin intermediul rețelei „999.md”. Interesul său a fost de a ajuta un tânăr buisnessman ca să-și deschidă afacerea. Nu neagă faptul că Dobînda Andrei fiind proprietarul localului de la Cahul se comporta în cel mai bun mod. Cu proprietara localului „Paparazzi”, Victoria până la acel moment nu a fost cunoscut. A solicitat ches flou de la Dobînda Andre din motiv că este economist de specialitate și trebuia să vadă veniturile reale pe care putea să le aducă afacerea și dacă va avea posibilitatea să-i restituie banii. A fost prezent la încheierea contractului cu proprietara Victoria, deoarece intenționa să participe ca fondator și să fie la curent cu ceia ce se întâmplă. Nu a venit cu careva clauze contractuale, contractul a fost întocmit de către un jurist. Suma s-a stabilit de comun acord. Frecventa destul de des localul „Paparazzi”, practic în fiecare zi când se afla în Chișinău, îl frecventa chiar și în momentele când localul era închis pentru vizitatori. Scopul vizitelor sale era de al ajuta pe Dobînda Andrei, a vedea care este situația și a se relaxa. Soția sa activa în local, a fost și sora împreună cu soțul, nepotul activa în calitatea de chelner 2 zile în săptămână. Dobînda Andrei a venit cu propunerea să-i ofere suma de 100 000 lei, nu ține minte cu precizie în ce zi i-a oferit această sumă de bani. În momentul transmiterii sumei de bani împreună cu ei era contabilă, care a venit să servească o cafea. Personal nu a transmis plata pentru locațiune doamnei Victoria, nu cunoaște dacă din suma de 100 000 lei s-a achitat pentru locațiune, dar admite faptul că s-a achitat pentru locațiune. Era în calitate de consultant la localul dat. Nu au fost situații în care să achite pentru serviciile de care avea nevoie localul. Nu cunoaște pentru ce perioadă a fost achitată locațiunea, știe doar că dumneai permanent avea pretenții la plată. Suma de 2000 dolari a fost transmisă în perioada lunilor august-septembrie 2015, ține minte în ce circumstanțe și în ce scop. Careva schimbări la local nu a observat. Când a fost transmisă suma de 56 710 lei, pentru ce și în ce circumstanțe nu ține minte. În luna februarie din înscrisurile pe care le avea s-au făcut totalurile și s-a stabilit suma de 56 710 lei, se are în vedere copia recipisei, care se află la fila nr. 11 a dosarului, aceste sume reflectau sumele de bani pe care Dobînda Andrei le-a primit. Consideră că, banii primiți de Dobînda Andrei nu au fost investiți în activitatea localului. Nu cunoaște dacă banii primiți au fost cheltuiți în scopuri personale de Dobînda Andrei. Nu cunoaște câte persoane erau angajate la local, nu cunoaște dacă persoanele date primeau salariul. Consideră că, localul „Paparazzi” era des vizitat de clienți. Din cuvintele soției Irina Cușciug a înțeles că lucrătorii localului fură, la inițiativa ei de a face o revizie totală, Dobînda Andrei i-a răspuns că el este director. Ca afacere profitabilă localul părea doar la etapa de proiectare, pe întreaga perioadă de activitatea a localului, după numărul de clienți credea că era o afacere profitabilă.

După ce Dobînda Andrei urma să se achite, era o idee să mai deschidă încă un local. Suma împrumutată urma să fie restituită în decurs de 3 luni fără careva penalități. I-a transmis această sumă lui Dobînda Andrei deoarece avea încredere în el. Nu cunoaște din ce surse urma să-i restituie banii Dobînda Andrei. Din motiv că Dobînda Andrei a dispărut fără urmă, proprietara localului l-a contactat pe el, deoarece nu cunoștea mai mult pe nimeni. Nu cunoaște dacă Dobînda Andrei a investit ceva în afacere. Cunoaște că Dobînda Andrei avea un local în Cahul. Nu consideră un lucru normal ca un administrator la locul de muncă să fie în stare de ebrietate. Soția sa și-a schimbat serviciul cu scopul de a cunoaște situația și cât de cât a ajutat la activitatea afacerii, soția sa era remunerată pentru lucrul ei. Consideră că Dobînda Andrei a însușit intenționat aceste sume de bani de la el, fără scopul de a-i restitui. A considerat că, Dobînda Andrei la momentul primirii banilor avea intenția de a nu-i restitui, consideră așa din motiv că Dobînda Andrei a dispărut din țară și nici la apelurile telefonice nu răspundea. Nu a inițiat alte acțiuni, deoarece l-a ajutat un coleg avocat și s-a adresat la procuratură și consideră acțiunile lui Dobînda Andrei ca o înșelare și abuz de încredere. A insistat să-i întoarcă banii Dobînda Andrei și el i-a restituit o sumă oarecare de bani, dar nu ține minte cât anume. Pentru faptul că frecvența localului lui Dobînda Andrei nu achita, dar suma aceasta a scos-o din banii care îi datora Dobînda Andrei. A luat suma totală care i-a dat-o lui Dobînda Andrei și a scos suma de bani care a consumat-o în localul lui Dobînda Andrei și suma care s-a primit a menționat-o în recipisă. Din rude la local mai activa nepotul său Daniel Rusu în calitate de chelner. Din persoanele care lucrau în local o mai cunoștea pe Livina Suru. La întrebarea lui Dobînda Andrei că are nevoie de o contabilă, i-a recomandat-o pe Livina Suru. În absența lui Dobînda Andrei el era înlocuit de soția lui sau barmenul localului sau alte persoane pe care Dobînda Andrei le încredința. La luarea unor decizii Dobînda Andrei se consulta cu el, în domeniile care îi sunt cunoscute. Suma de 190 126 lei care este indicată în învinuire, reprezintă suma care nu i-a fost restituită. Crede că nepotul său nu cunoștea situația care era în local, deoarece lucra doar 2 seri pe săptămână. Sora sa, Rodiana Rusu nu a activat în calitate de contabilă la întreprindere și nu a exercitat aceste funcții în local. A fost un caz în care a rugat soția unui prieten Rima Diacioc, ca să ajute să întocmească ceva acte pentru inspectoratul fiscal, pentru serviciile acordate ea nu a fost remunerată. Personal a adus un calculator la companie și după ce a dispărut Dobînda Andrei și-a luat calculatorul înapoi. Cunoaște că soția lui Dobînda Andrei se implica în activitatea localului, despre alte rude a lui Dobînda Andrei nu cunoaște. Nu cunoaște în ce perioadă se implica soția lui Dobînda Andrei în activitatea localului, cu soția lui Dobînda Andrei a discutat după ce Dobînda Andrei i-a promis că îi va restitui banii. Nu cunoaște dacă cunoscuții sau prietenii lui Dobînda Andrei achitau nota de plată. Personal

nu a achitat salariul angajaților din local. Când Dobînda Andrei lipsea din local încerca să administreze localul și să gestioneze lucrul localului. Nu a activat împreună cu Dobînda Andrei, unde sunt banii investiții nu cunoaște, știe doar că atunci când l-a întrebat pe Dobînda Andrei unde sunt banii, acesta a fugit din țară. Nu avea acces la safeul unde se aflau banii. Nu cunoaște cine avea acces la safeu. Participa la interviu pentru ocuparea funcțiilor vacante în cadrul localului. Personal a avut acces la supravegherea video a localului. Consideră că, Dobînda Andrei l-a deposedat de bani în mod ilegal din motiv că s-a folosit de încredere, din cauza că la întrebarea unde sunt banii, Dobînda Andrei la prima etapă i-a spus că îi va reîntoarce banii, după aceasta i-a spus că poate să se adreseze unde vrea, dar la moment nu are bani, iar când i-a spus că se va adresa la organele de drept, Dobînda Andrei a fugit din țară, la telefon nu răspundea și soția acestuia îl ignora. Plus la aceasta, la încercările sale de a contacta cu Dobînda Andrei, a aflat că Dobînda Andrei este dator la mai multe persoane care îl caută din Cahul și din Chișinău. Suma care i-a dat-o lui Dobînda Andrei a fost dată pentru ca el să le investească într-un business, pentru localuri de agrement. Nu cunoaște ce s-a făcut cu banii care i-a dat lui Dobînda Andrei, iar din ceia ce cunoaște el, banii au fost folosiți pentru achitarea plății pentru arendă, nu cunoaște ce s-a făcut exact cu banii. I-a fost restituită de Dobînda Andrei o sumă nesemnificativă de până la 1000 ei. Nu ține minte că la data de 15 februarie 2015 Dobînda Andrei să-i fi dat suma de 800 Euro. În timpul absenței lui Dobînda Andrei, el era înlocuit de către soția sa sau soția lui Andrei. Personal nu a activat în local, doar venea ca oaspete. Când soția sa nu era, localul era gestionat de soția lui Dobînda Andrei sau de cineva din lucrătorii localului. Agenții de pază au fost recomandați de un client din local, care mai este și un prieten de al său. Agenții de pază erau instruiți de director. A analizat datele contabilității pentru a vedea situația din companie, asta și îl face să creadă că a fost furat. Nu avea în gând să fie administrator al localului. După ce s-au perfectat documentele, fiind compania înregistrată pe numele lui Dobînda Andrei, nu avea nici o pârghie să-l influențeze și la propunerea sa a fost de a-i da afacerea sau a restitui banii;

(f.d. 139-143, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Coșciug Rodion a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe Dobînda Andrei îl cunoaște de un 1 sau 2. În luna iunie-iulie Dobînda Andrei, a venit cu solicitarea de a găsi un local în Chișinău pentru a deschide un club de noapte, restaurant, ceva de genul. El a găsit câteva variante, el nu avea bani destui, și trebuia să împrumute niște bani, pentru a deschide localul, careva bani avea, a mai găsit și i-a dat cu gândul că o să-i întoarcă înapoi. El a solicitat 10 000 de dolari sau euro, nu ține minte. Nu avea întreaga sumă și i-a dat ce avea la momentul acela. A dat banii personal lui Dobînda

Andrei. A mai existat solicitări de împrumut, nu își amintește detalii, dar i-a mai dat în câteva tranșe. A mai fost un martor, Livina Suru, ea a fost promovată de către dânsul. Andrei Dobînda a închiriat un local, nu ține minte adresa, proprietara localului era cunoștința sa. Neavând contabil i-a propus pe Livina și ea asista în toate acțiunile astea, ea depunea banii la banca și achita pentru tot, pentru local, pentru tot. El a recomandat-o pe Livina, ea lucra de mai mulți ani, studii avea. Suma totală care a fost solicitată a fost o sută șazeci de mii și ceva de lei. Recipisa a fost scrisă de Andrei Dobînda. Ei au depus recipisa asta la dosar. Din suma asta Dobînda Andrei nu a restituit nimic. A încercat să-l contacteze să restituie banii, dar dumnealui era deja plecat din țară, îl căuta și furnizorii, din Facebook a aflat este în Rusia. De la data semnării recipisei, nu a mai comunicat cu el. Andrei Dobînda servea des, a înțeles că nu are șansă să obțină banii. Irina, soția lui s-a angajat în calitate de achiziționar, la compania lui Andrei Dobînda. S-a angajat la Andrei pentru a întoarce banii, a lucrat aproape 3 luni, septembrie, octombrie, noiembrie. A împrumutat suma de 10.000 de dolari cu titlu de împrumut, din iunie sau iulie 2015, să-i restituie în 3 luni și nu i-a întors. Înșelarea constă că a promis ca va întoarce o treime din suma împrumutată, nu a făcut asta și a promis că luna viitoare și nici asta nu s-a întâmplat. Suma asta trebuia să o întoarcă întoarcă până în septembrie ca el să își pornească activitatea și acești bani urmau să fie întorși până în decurs de 3 luni cu statut de împrumut. I-a oferit 10 000 dolari în diferite tranșe și în diferite valute. A promis că întoarce banii și nu a întors. Inițiativa a fost a lui Andrei Dobînda de a deschide ceva în Chișinău, el doar l-a susținut. Până la aceasta avea o cafenea în centru Cahulului. A făcut cunoștința cu el fiind clientul cafenelei. Până la moment de a acorda acești bani erau în relații amicale. Banii care i-a acordat au fost folosiți conform destinației, și achitați pentru local. Suma care a primit-o de la Dobînda Andrei era diferența de 30.000 lei. Alte avantaje în afară de suma acesta de bani nu a beneficiat. Soția lui a fost angajată, primea salariu oficial 5000 lei, pe 2 luni. Alte persoane cunoscute din anturajul lui în afara de nevastă și Lavina, activa și nepotul, fiind student activa sâmbăta și duminica. Daniel Rusu învăța la liceul „M. Kogilniceanu”, era chelner, primea 400 lei pe noapte. Vizita localul destul de des. Pentru a recupera datoriile a angajat pe soție care primea salariu, încerca să facă o evidență la banii care erau în local, ea nu activa întreaga zi. Soția i-a anunțat că colaboratorii localului nu-și îndeplinesc obligațiile, el s-a dus la local i-a găsit pe toți în stare de ebrietate. Și-a permis să ridice vocea, pentru că era creditor. După asta o semnat recipisa să îi întoarcă banii și nu mai avea nici un drept. Pentru închirierea localului a fost semnat un contract de locațiune cu proprietara, cunoștea suma care se plătea, dar acum nu ține minte. După ce s-a închis localul dumnealui a rămas dator și l-au sunat toți pe el. Nu cunoaște dacă Andrei a investit mijloace

materiale. La moment, nu a fost restituit 165 000 lei, solicită sa fie recuperată de către inculpatul Dobînda Andrei. Nu avea nici un statut la locația dată. El nu primea nici un salariu de la locația dată. Suma de 100 000 lei trebuia să fie restituită de către Dobînda Andrei începând cu luna octombrie, noiembrie, decembrie 2015. Suma dată a oferit cu titlu de împrumut. Recipisa din dosar este cu data de 28 februarie 2016, toate neînțelegerile au fost verbale, el a semnat recipisa că îi întoarce banii. În instanța de fond a înaintat o acțiune civilă pe care o susține și în instanța de apel. La început încerca să rezolve problema fără instanța de judecată, când a văzut că nu răspunde s-a adresat cu o plângere la procuratură.

-declarațiile martorului Sobor Victoria care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, cu Dobînda Andrei și Rodion Coșciuc este cunoscută din momentul când a semnat contractul de arendă, în anul 2015 ei au arendat o încăpere. Toate negocierile referitor la încheierea contractului, condițiile arendei le avea cu Dobînda Andrei, dumnealui semna actele și lua deciziile. Îl aprecia pe Coșciug Rodion ca un partener al lui Dobînda Andrei, soția lui Coșciug Rodion, Coșciug Irina era în calitate de administrator, îi considera drept parteneri de afacere. Localul a fost arendat mai mult de un an. Întotdeauna erau probleme cu achitarea arendei, nu achitau, întârziu cu achitarea, nu cunoaște cine achita arenda, plățile se făceau prin transfer pe contul firmei sale. Unul din motivele rezilierii contractului de arendă a fost neachitarea taxei, nu dădea doar încăperea în locațiune, dar și afacerea. Erau multe plângeri, conducerea localului era deseori în stare de ebrietate, nu ieșeau la serviciu, erau multe datorii, nu doar pentru locațiune dar și pentru serviciile comunale, furnizori. Fiind proprietara localului era chemată la fața locului pentru că erau probleme, problemele au apărut după 4-5 luni de la încheierea contractului de locațiune. Până la încheierea contractului nu era cunoscută cu Coșciug Rodion. Nu cunoaște de unde Dobînda Andrei a aflat că se dă încăperea dată în arendă. Dobînda Andrei a venit împreună și Rodion Coșciug la încheierea contractului, dar negocierile le-a dus cu Dobînda Andrei. Contractul a fost înregistrat la serviciul fiscal și achita impozite pentru el. Nu ține minte cât constituia plata pentru o lună de arendă. La moment localul nu se dă în arendă, este o firmă care face reparație capitală. La momentul încheierii contractului Dobînda Andrei nu a achitat chiria, până și la ziua de astăzi îi vin diferite acte de la instanțele de judecată prin care solicită de la Dobînda Andrei achitarea datoriilor. A concretizat că la momentul încheierii contractului de arendă, Dobînda Andrei a achitat chiria. Conform clauzelor contractuale se achită prima și ultima lună a chiriei. Respectiv în momentul încheierii contractului Dobînda Andrei a achitat pentru prima și ultima lună. După încheierea contractului de arendă când era invitată venea în local. După încheierea contractului de vreo 2 ori a fost invitată de către conducerea aprovizionării

încăperii, ea în calitate de client putea să vină în fiecare zi la local. Când venea în local, uneori Coșciug Rodion era prezent. Dobînda Andrei era administratorul firmei care a încheiat contractul de locațiune, la moment nu își aduce aminte denumirea firmei, probabil „Tinerial Consulting”. Această firmă a fost achiziționată de la ea de către Dobînda Andrei. A auzit despre suma de 10-15 mii de euro pe care i le-a oferit Coșciug Rodion lui Dobînda Andrei, dar nu cunoaște cu precizie. Localul ”Paparazzi,, după încheierea contractului nu avea bucătărie japoneză. La momentul dat sunt datorii pentru chirie, dar nu poate să comunice cât anume;

(f.d. 40-41, vol. II)

-declarațiile martorului Pînzari Vasile care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, cu Dobînda Andrei a făcut cunoștință când s-a angajat la serviciul în localul „Paparazzi” pe care dumnealui îl administra. A activat din toamnă anului 2016 până în primăvară anul 2017. Un cunoscut l-a chemat ca ajutor de barmen. Cu Coșciug Rodion a făcut cunoștință tot în prima zi, dumnealui s-a prezentat ca proprietar al localului „Paparazzi” și Dobînda Andrei ca administrator. Nu cunoaște nimic despre careva sume de bani transmise de către Coșciug Rodion către Dobînda Andrei. A observat fiind la serviciu că relațiile dintre Coșciug Rodion și Dobînda Andrei erau ca între proprietar și administrator. Coșciug Rodion vizita în fiecare zi acel local. Mai era și soția lui Coșciug Rodion care era ca administrator, contabil, practic toate funcțiile le îndeplinea prin local și Livina Suru care era contabilă. Cușciug Rodion și invitații dumnealui niciodată nu achitau pentru consum, scria bonul cu numele lui și semnătura și transmitea mai departe la încasare. Coșciug Rodion lua de câte 2-3 ori pe zi masa, la fel și cunoscuții dumnealui, dar nu cunoaște cât valora consumul lui zilnic. În fiecare zi când era în local, Coșciug Rodion și soția dumnealui dădeau indicații angajaților localului. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion avea salariu din local, dar încasa bani foarte des. În tura de seară venea nepotul lui Coșciug Rodion în calitate de chelner la serviciu. Contabilitatea era dusă de către Livina Suru și soția lui Rodion Coșciug. Coșciug Rodion l-a concediat de la serviciu. Coșciug Rodion nu avea practică în domeniul restaurantelor. Dobînda Andrei gestiona rețelele de socializare a localului, nu cunoaște dacă Coșciug Rodion avea agenți în domeniul dat. Administrația avea acces la înregistrările video de la camerele de supraveghere din local. Paza localului se subordona lui Coșciug Rodion și Dobînda Andrei, dar mai mult lui Coșciug Rodion. În ultima zi când s-a închis localul, a aflat că Coșciug Rodion a luat toate bunurile, inclusiv și calculatorul pe care se făcea contabilitatea. Personal activa ca barmen la tejghea în localul „Paparazzi”. A fost angajat în a 4-5-a zi după ce s-a deschis localul. Dobînda Andrei consuma în local și nu tot timpul se achita pentru aceasta, uneori achita. Dacă Dobînda Andrei consuma cu niște prieteni, atunci se achita, dacă Dobînda Andrei lua masa, atunci bonul se semna și se transmitea la contabilitate. Localul a

început să activeze prin luna octombrie. Când a fost angajat, soția lui Coșciug Rodion și Livina erau deja angajați. Nu cunoaște dacă soția lui Coșciug Rodion, nepotul și Livina primeau salariu. După ce a fost eliberat de către Coșciug Rodion a mai activat după acesta încă 2 săptămâni și după care s-au dus lucrătorii de la serviciu și Dobînda Andrei l-a telefonat și i-a spus să iasă la serviciu dacă poate. A fost eliberat de la serviciu din motiv că Coșciug Rodion i-a spus că să nu-i mai dea băuturi alcoolice lui Dobînda Andrei. Într-o seară după orele de serviciu, i-a turnat lui Dobînda Andrei 50 g., după care a venit Coșciug Rodion cu amenințări, l-a concediat, a concediat și paza. Nu cunoaște din ce motive Coșciug Rodion i-a spus să nu-i toarne băuturi alcoolice lui Dobînda Andrei. Dobînda Andrei în fiecare zi era la serviciu, posibil avea zile libere pe săptămână, dar în schimburile sale, în permanență era la serviciu, își îndeplinea toate atribuțiile în calitate de administrator, rezervările, procurarea produselor, personalul. Spre sfârșit prin luna martie au apărut datorii la local, ceea ce ține de arenda localului. Marfa se aducea pe facturi, se ștampila și se ducea la contabilitate, cine achita arenda nu cunoaște. Se mai întâmpla uneori că venea cineva în local cu pretenții că nu s-a achitat pentru marfă. În mediu pe noapte, cum ar fi în zilele de vineri și sâmbătă localul era plin, aproximativ 40-50 persoane, în celelalte zile erau mai puține persoane. De la locul său de muncă paza se vedea, controlul clienții îl trec în hol și ușile erau de sticlă. Nu cunoaște câți clienți erau în sală când se refuza accesul prietenilor lui Coșciug Rodion. În ziua închiderii localului au fost telefonați și li s-a spus ca să vină să își ia lucrurile, când a venit era proprietarul localului care a spus că Coșciug Rodion a fost și a luat toată marfa și toate bunurile;

(f.d. 175-176, vol. I)

-declarațiile martorului Suru Livina care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, pe Coșciug Radion îl cunoaște din anul 2011, deoarece au lucrat împreună într-un partid, iar pe Dobânda Andrei îl cunoaște din anul 2015. Coșciug Radion i-a făcut cunoștință cu Dobânda Andrei când acesta a vrut să deschidă un local de noapte în mun. Chișinău. Au făcut cunoștință prin luna august 2015, data exactă nu o ține minte. Coșciug Radion i-a făcut cunoștință cu Dobânda Andrei din motiv că Dobânda Andrei avea nevoie de contabilă, conform specialității ea este contabilă. După aceasta i-a dat o consultație lui Dobânda Andrei, ce acte trebuie pentru a perfecta toate actele, s-au schimbat cu numerele de telefoane și atât în acea zi. Următoarea dată s-au văzut în localul „Paparazzi” unde era Coșciug Radion și d-na Victoria, care era pe atunci directorul localului, după aceasta toți în 3, Coșciug Radion, Dobânda Andrei și d-na Victoria au avut o discuție la care nu a asistat, după care au întocmit o procură pe numele ei și s-a apucat de perfectarea actelor necesare. Astfel a rămas să țină legătura cu Dobânda Andrei. În perioada lunilor septembrie-noiembrie 2015 a activat în calitate de contabilă în localul ”Paparazzi” și în acea perioadă de timp a asistat la câteva

discuții între Coșciug Radion și Dobânda Andrei, discuțiile erau despre cheltuielile care au avut loc în incinta localului. Cunoaște că Coșciug Radion i-a împrumutat lui Dobânda Andrei suma de 10 000 lei pentru ceva veselă, pentru bucătăria chinezească. După aceasta i-a împrumutat dacă nu greșește suma de 50 000 lei pentru arenda localului, să-i achite d-nei Victoria. Personal a asistat la transmiterea sumei de 10 mii lei. De transmiterea sumei de 50 000 lei a auzit din discuția lui Coșciug Radion și Dobânda Andrei. Coșciug Radion îi transmitea banii personal lui Dobânda Andrei, deoarece el figura în acte ca administrator. Toate tranzacțiile s-au făcut cu acordul lui Dobânda Andrei. Nu cunoaște condițiile transmiterii banilor. Dobânda Andrei avea rolul de director și administrator al localului. Urma să aducă localul venit să fi fost o atârnare serioasă din partea lui Dobânda Andrei. Localul a activat din luna septembrie 2015 până la mijlocul lunii februarie 2016, în ultimele luni de activitate a localului a activat soția lui Dobânda Andrei ca administrator. Nu cunoaște dacă a avut un oarecare venit localul pe tot parcursul cât a activat. Nu cunoaște, din motiv că personal nu a avut acces la bani. Ea numai închidea casa și punea banii în safeu, cheia rămânea în oficiu, după aceasta Dobânda Andrei făcea toate operațiunile, chiar dacă avea nevoie de bani, le dădea dumnealui. Erau în minus la fiecare agent economic care le aducea marfa, le aduceau marfa, dar nu se achita pentru ea. Dobânda Andrei lua banii, dar nu îi investea în local, permanent nu ajungeau produse, bucătarii nu aveau cu ce lucra, dacă se procura ceva, se procura în ultimul moment, nu cunoaște unde se duceau banii. După ce sau început problemele în local, a început a activa în local soția lui Coșciug Radion, Coșciug Irina. Dumneai a intervenit pentru că s-a iscat problema că nu se achita arenda pentru local, serviciile comunale. Permanent vedea că sunt careva probleme în incinta localului și Coșciug Radion a propus-o pe dumneai ca administrator de local. Când a asistat la această discuție, Dobândă Andrei recunoștea suma de 50 000 lei. Pe lângă această sumă de 60 000 lei, a mai fost suma de 3 000 \$, datoria pentru furnizori, bucătăria chinezească. Știe că a fost transmisă suma de 3 000 \$, a fost prezentă la transmiterea sumei, nu cunoaște dacă banii au fost utilizați după destinație, și nu știe ce s-a făcut cu ei. Dobândă Andrei în calitate de director avea abateri disciplinare, servea băuturi alcoolice, nu venea la timp la serviciu. Băuturile alcoolice erau din contul localului, se întâmpla în fiecare seară. În localul „Paparazzi” prețurile la băuturile alcoolice erau mari și localul se considera ca local de elită. Închidea casa zilnic și a fost o perioadă ca casier, pe seară Dobândă Andrei putea să consume în jur de 1000- 2000 lei, nu cunoaște dacă dumnealui întorcea banii, ei personal nu i-a dat nimic. Cunoaște că Dobândă Andrei a rămas dator. Înainte de a se angaja în calitate de contabilă a negociat condițiile cu Coșciug Radion și Dobânda Andrei, primea salariu, Coșciug Radion vizita localul în fiecare zi, putea să vină să servească o cafea sau să ducă careva

discuții cu colegii, se interesa de activitatea localului. Coșciug Radion nu de fiecare dată achita consumul în local, nimeni nu achita pentru dumnealui, totul rămânea pe contul lui Dobânda Andrei. Nu au fost cazuri ca Coșciug Radion să fie prezent în local când acesta era închis pentru vizitatori, fiindcă el nu avea chei. În afară de soția lui Coșciug Radion mai activa în local și nepotul lui în calitate de chelner, ei erau remunerați, dar nu cunoaște cu ce sumă anume. Coșciug Radion pentru acest local avea calitatea de persoana care l-a ajutat pe Dobânda Andrei, ca să vină cu afacerea din Cahul în Chișinău. Nu cunoaște dacă Coșciug Radion avea acces la supravegherea video a localului. Lui Dobândă Andrei i-a fost transmisă de către Coșciug Radion în prezența sa suma de 10 000 lei și 3 000\$, fiindcă la transmiterea sumei de 10 000 lei a fost prezentă și soția lui Coșciug Radion. Suma de 10 000 lei și 3 000 \$ au fost transmise cash, iar suma de 50 000 lei prin transfer. Din suma de 10 000 lei careva veselă a fost procurată. Nu cunoaște cât constituia suma pentru chiria localului. Chiria urma să fie achitată la începutul lunii. Nu cunoaște pentru ce luni a fost achitată chiria. Nu cunoaște dacă în urma banilor primiți Dobânda Andrei să-și fi achiziționat bunuri personale. Oficial arenda, mărfurile și serviciile putea să o achite Dobânda Andrei. Coșciug Radion era la curent cu veniturile și pierderile localului. Coșciug Radion nu era la curent cu activitatea pe care o ducea nemijlocit la local. Nu-și amintește să fi fost cazuri ca Coșciug Radion să-i fi verificat activitatea sa la serviciu. Ce ține de activitatea de contabil, ca începător făcea față lucrului. La întocmirea contabilității o ajuta mama sa. Din rudele apropiate lui Coșciug Radion nu l-a ajutat nimeni. Când Dobândă Andrei absentă din local, îl înlocuia. Timpul de serviciul lui Dobânda Andrei era de la orele 11.00 când se deschidea localul până a doua zi dimineța. După ce Coșciug Irina a venit în local, Coșciug Radion a aflat că la local treburile merg rău. Dobânda Andrei nu reușea și nu se descurca, de aceea a fost propusă Coșciug Irina. Nu cunoaște să-l fi muștrat Coșciug Radion pe Dobânda Andrei pentru activitatea localului. Coșciug Radion a văzut în Dobânda Andrei o persoană competentă de a desfășura o afacere, de aceea l-a ajutat. Nu consideră că afacerea localului „Paparazzi” era afacerea comună a lui Coșciug Radion și Dobânda Andrei. Nu îl consideră pe Coșciug Radion ca șef neoficial. Nu cunoaște dacă de către persoanele străine, care veneau în local, el era considerat drept șef. Nu executa ordinele lui Coșciug Radion în timpul lucrului. Coșciug Radion avea acces în biroul unde activa ca contabilă. Calculatorul de lucru era personal al său, de acasă. Calculatorul pe care l-a adus personal de acasă, după ce s-a eliberat, el a stat încă 2 luni în incinta localului. Nu cunoaște dacă la sărbătorile organizate Coșciug Radion premia angajații, deoarece ea atunci nu activa deja. A executat funcția de casier operaționist în local, a început activitatea dată, după discuția lui Coșciug Radion și Dobânda Andrei. Nu a exercitat funcția de hostes al localului. Prima pază în local a fost recomandată de Dobânda Andrei

și după aceasta de către Coșciug Radion prin intermediul agenției. Nu au fost situații de conflict în local. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion primea salariu. În prezența sa nu își amintește ca Coșciug Radion să fi dat ordin la personalul din local. A obosit, lucra foarte multe ore, nu reușea cu studiile și nu era mulțumită de condițiile de muncă, oferite de administratorul localului „Paparazzi” Dobânda Andrei, de aceea s-a eliberat de la locul de muncă. În local, de achiziții în prima perioadă se ocupa Dobânda Andrei, după ce a fost numită în funcție de ajutor de administrator, Irina Coșciug. Nu cunoaște dacă Coșciug Radion făcea achiziții personal pentru local. Coșciug Rodion nu a învățat-o ceva din contabilitate. Coșciug Rodion nu se afla toată ziua cu ea în oficiu. În prima perioadă achizițiile se efectuau cu mașina de serviciu a lui Coșciug Rodion, după care au fost date cheile lui Dobânda Andrei și după ce a fost numită în funcție Coșciug Irina, cu mașina ei. Mașina era de la PLDM. Nu cunoaște cine conducea cu paza localului în afară de Dobânda Andrei. Nu ține minte de la cine a primit ultimul salariu. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion era administrator pe pagina de Facebook al localului. Coșciug Rodion nu organiza cheltuielile localului, toate cheltuielile le organiza Dobânda Andrei, fiindcă el era administrator. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion angaja personal în local. Toți clienții achitau nota de plată, ea a fost casier o perioadă de o lună. Coșciug Radion nu consuma alcool. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion servea alte persoane din contul său. Nu cunoaște care era contul lui Coșciug Rodion;

(f.d. 154-156, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Suru (Ababi) Livina a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe Coșciug Rodion îl cunoaște, erau colegi de partid. Cu Dobânda Andrei s-a cunoscut la deschiderea localului, era contabil, nu a avut dreptul la semnătură. Coșciug Rodion i-a spus că a făcut cunoștință cu Dobânda Andrei la Cahul într-un local, Dobânda Andrei era administratorul localului, Coșciug Rodion deseori servea în localul cea cafea. Din spusele lui Coșciug Rodion i-a plăcut la Dobânda Andrei că el putea să iasă în sală și să deservească clienții. În 2015 era studentă la ULIM, Facultatea de marketing și logistică. Propunerea de a se angaja în calitate de contabil îi aparținea lui Coșciug Rodion. Primea salariu, a activat în septembrie, octombrie, noiembrie a primit salariul. Neoficial nu a lucrat. Nu ține minte numărul de lucrători la „Paparazzi”. Erau probleme că se reținea salariul, nu se ajungeau bani, aceste probleme au apărut în perioada când activa personal oficial. Cheia de la safeu era în birou unde era ea și Dobânda Andrei. Irina a venit la o decizie comună al lui Coșciug Rodion și Dobânda Andrei pentru a avea grijă de tot, să fie tot organizat. Dobânda Andrei spunea că ia banii din safeu pentru aprovizionarea localului cu produse. Erau momente când aproviziona, când nu aproviziona. Dobânda Andrei aducea cecuri de la magazin, ea anexa cecul la documente în general. La început erau probleme

de ordin contabil, ulterior a luat totul la evidență prin program. A încercat să spună cum ar trebui de făcut. Dobîndă Andrei era administratorul localului „Paparazzi”. Coșciug Rodion a dat bani pentru deschiderea localului. Ideea deschiderii localului „Paparazzi” nu cunoaște a cui era. Coșciug era membru de partid și nu dorea o altă funcție. Activitatea localului a început în 2015. Coșciug Rodion a transmis suma de 50000 de lei pentru arendă, a asistat la transfer la bancă. Altă sumă de 10 000 lei pentru achiziția veselei și 3 000 de dolari pentru bucătăria chinezească. La 10 000 a asistat, la 3 000 a auzit din discuțiile lor, dintre Dobîndă Andrei și Coșciug Rodion. Coșciug Irina este soția lui Coșciug Rodion. Au fost careva probleme în local de genul băuturilor alcoolice și Coșciug Rodion a hotărât să o implice pe Coșciug Irina, ea nu mai avea puteri să îl păzesc pe Dobîndă Andrei pâna la 4 dimineața. Safeul era în depozitul localului, după ceva timp se afla în birou. Când safeul era la debara avea acces Dobîndă Andrei, bar-menul și ea. Personal deschidea safeul când avea nevoie de bani pentru a cumpăra marfă. Nu se ajungeau banii dimineața, se depistau de către casier, banii după asta nu mai erau puși în safeu, banii erau direcți luați de Dobîndă Andrei și puși în buzunar. Nu a am asistat la discuția cu Coșciug Rodion și Coșciug Irina de a-l înlătura pe Dobîndă Andrei și ca localul să rămână în gestiunea celor lor și a ei. S-a depistat o neclaritate în local pâna la intervenția lui Coșciug Irina. Nu erau achitați furnizorii la timp. Nu cunoaște dacă Coșciug Rodion ajuta material cu salarii, achitări cu furnizorii. Suma de 50 000 au fost transmiși de la Dobîndă Andrei la Sobor Victoria. Nu cunoaște dacă a fost procurată vesela de 10 000 de lei. Au fost cumpărate produse chinezești, dar nu știe la ce sumă. A văzut personal cum Dobîndă Andrei pune banii în buzunar. Localul avea încasări. Localul lucra în fiecare zi de la 11 pana la 4 dimineața. Dimineața erau business lunch-uri. Nu ține minte dacă conversa prin intermediul mail-ului cu doamna Irina. Erau produse în local dacă se ducea ea personal să cumpere. Cât era Dobîndă Andrei era implicată, când a venit Coșciug Irina, Dobîndă Andrei era în continuare administrator. Nu cunoaște dacă Coșciug Irina avea practică în domeniul barurilor, localurilor.

-declarațiile martorului Dobînda Maria care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a comunicat că, inculpatul Dobîndă Andrei îi este soț, fiind explicate prevederile art. 90 CPP a declarat că dorește să facă declarații. Pe Coșciug Rodion îl cunoaște ca partener de afacere al soțului său și prin luna august 2014 i-a făcut cunoștință cu Coșciug Rodion în localul „Paparazzi”, asta a fost la data de 28.08.2014. Atunci cu mașina a condus-o la Cahul. Inițial relațiile între Coșciug Rodion și Dobînda Andrei erau de parteneriat. Înainte de a se apuca de afacere cu soțul său, Coșciug Rodion venea permanent la ei ca oaspete în localul „Umbra” din r-nul Cahul, îi plăcuse cum era deservit, atitudinea față de oaspeții lor care veneau în local, și atunci îi propuse lui Dobînda Andrei să

deschidă o afacere împreună. Cu Coșciug Irina a făcut cunoștință când a fost deschiderea localului „Paparazzi”. Din motiv că stătea acasă cu copilul, a aflat din spusele lui Dobînda Andrei, că Irina Coșciug tot lucra în local, i-a comunicat că s-a concediat de la serviciu ca să lucreze în localul „Paparazzi”. Cunoaște că în fiecare dimineață Coșciug Irina îl telefona pe Dobînda Andrei și discutau chestii de serviciu referitor la furnizori, marfă, salariu. Din spusele lui Dobînda Andrei, Coșciug Irina și Coșciug Rodion erau remunerați pentru munca lor în localul „Paparazzi”. Cunoaște că Rodion Coșciug lui Dobînda Andrei i-a dat doar banii ce au fost investiți în marfă, în chirie. Era vorba de suma în jur de 140 mii sau 150 mii lei. Cunoaște că banii au fost dați pe tranșe, cum ar fi pentru chirie sau pentru furnizori. Dobînda Andrei a investit în această afacere, din venitul de la localul lor investea în localul „Paparazzi”, investițiile acestea erau în marfă. Dobînda Andrei din acești bani nu și-a achiziționat ceva din bunuri personale. Cafeneaua „Paparazzi” nu a fost o afacere profitabilă, deoarece ca să fie o afacere profitabilă trebuie să investești, la început și ulterior erau numai cheltuieli. Localul „Paparazzi” și-a sistat activitatea, deoarece nu era profit, nu era rost să meargă mai departe, la care și Coșciug Rodion a început cu amenințări. Ea nu a activat în localul „Paparazzi”, deoarece era acasă cu copilul, era vorba să fie o afacere între ei și Coșciug Rodion. După ce s-a închis localul, ea personal 3 zile a fost și a făcut curățenie în local. Recipisa din februarie 2016 a fost întocmită la insistența lui Rodion Coșciug și Irina Coșciug. Dobînda Andrei primea salariul oficial de 10-15 mii, dar de fapt nu primea nimic. În acel timp locuiau la gazdă, nu în cele mai bune condiții. Localul din Cahul și-a sistat activitatea, deoarece nu erau pe loc. Din rudele lor nu a lucrat nimeni în localul „Paparazzi”. În afară de cele 3 zile în care a făcut curățenie și deschidere, a fost doar o singură dată cu o prietenă la localul „Paparazzi” și a achitat nota de plată. Uneori Dobînda Andrei venea în stare de ebrietate acasă de la serviciu. Toată informația care o cunoaște este din spusele soțului. Nu cunoaște cât anume familia lor a investit în localul „Paparazzi”, dar au fost investiții din partea lor. Coșciug Rodion crede că banii pe care i-a investit în local au fost dați lor. Odată ce nu era profit, Coșciug Rodion cerea partea lui pe care a investit-o și probabil din acest motiv are pretenții materiale față de Dobînda Andrei. Nu a vrut să-i facă rău lui Coșciug Rodion de aceea nu avea pretenții materiale față de el și nu s-au adresat cu o plângere. Toți banii au fost investiți în local, nu cunoaște nici o circumstanță care l-ar face pe Coșciug Rodion să creadă alt fel. A fost prezentă la semnarea recipisei, care a fost în sala Vip a localului „Paparazzi”. În seara aceea Dobînda Andrei era acasă cu copii, deoarece erau bolnavi, iar ea era în local, făcea curățenie, în jurul orei 17.00 a venit Rodion Coșciug și a insistat să vină Dobînda Andrei, după o perioadă de timp a apărut și Coșciug Irina, ea a spus că nu pleacă din local până nu se apropie Dobînda Andrei, apoi a venit Dobînda Andrei cu ambii copii, ei s-au dus în sala

Vip, au întocmit recipisa și apoi au chemat-o și pe ea să o semneze. Nu a fost influențată să semneze recipisa, dar nici nu a reușit să o citească. Nu cunoaște dacă Dobîndă Andrei a fost sau nu influențat să semneze. Dar până a veni Dobîndă Andrei, Coșciug Rodion spunea că o să le facă probleme, dacă nu vine Dobîndă Andrei. A spus că recipisa a fost semnată sub influență, deoarece Coșciug Rodion până a veni Dobîndă Andrei spunea, că dacă nu îi va restitui banii vor avea probleme mari, le va trimite controale la localul Papparazzi, aceasta fiind după ce Coșciug Rodion a spus că se dă la o parte și le lasă localul; (f.d. 180-181, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Dobînda Maria a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, din activitatea de la Cahul în localul „La Umbra” trimitea soțului ei sume de bani din activitatea de la Cahul. Nu ține minte suma concretă, peste o sută mii lei, în jur de 4 luni în anul 2015. În august-septembrie 2015 Dobîndă Andrei se ocupa cu administrarea localului „La Umbra” la Cahul, era un restaurant - cafenea, servicii de alimentație publică. Relațiile între Coșciug Rodion și Dobîndă erau relații de parteneriat de business. Relația de parteneriat s-a început la Cahul, aveau o mică afacere de restaurante. Coșciug Rodion venea la ei ca oaspete, se deservea, i-a plăcut deservirea și i-a propus lui Dobîndă Andrei să deschidă o altă afacere la Chișinău pentru că la Chișinău este posibilitatea de a deschide mai multe locații și ca să fie parteneri. Coșciug Rodion a spus că are bani să investească în domeniul dat, a spus jumătate la jumătate împreună cu ei și pe viitor să crească. Dobîndă Andrei a luat de la Coșciug Rodion o sumă de bani pentru investiții în Chișinău, și acești bani au fost investiți în business, a fost o sumă de peste o sută mii lei. Cu banii s-a achitat arenda, pentru utilaje, pentru marfă. După începerea activității localului Coșciug Rodion și Coșciug Irina primeau salariul. Din câte cunosc Coșciug Rodion nu era angajat. Coșciug Irina era angajată și primea salariu. Coșciug Rodion primea bani neoficial. Banii neoficiali Coșciug Rodion îi primea pentru că el mereu era în cafenea, el controla activitatea. Localul nu avea suficienți bani pentru investiții, erau prea multe cheltuieli. Coșciug Rodion și Coșciug Irina au solicitat ca să-i întoarcă banii investiți și au fost amenințați. Recipisa a fost semnată de ea, nu a avut de gând să amăgească pe cineva, era sub presiune, era amenințată, când businessul nu mai mergea, cheltuielile erau mari, veniturile erau mici. Coșciug Rodion i-a spus să îi scrie o recipisa ca să întoarcă toți banii pe care el le-a investit. Nu ține minte ce sumă a semnat în recipisă, dar cunoaște că era o sumă de bani a investițiilor și altă sumă cu salariul care nu a fost primit pentru ultimele luni. Suma de 800 de euro de la soră a dat și 20 000 lei i-am dat. După ce a semnat recipisa a activat localul 3 săptămâni și s-a închis. După achitarea a 800 Euro și 20 000 lei Coșciug Rodion îi amenința să întoarcă banii

investiți, Coșciug Rodion a ridicat contabilitatea, la contabilitate activa o prietenă de al lui. A luat utilajul cumpărat din banii din business. Nu cunoaște valoarea utilajului. La moment nu mai activa în baza acestei persoane juridice. Nu cunoaște dacă era oficial angajată Coșciug Irina, conducea businessul dat împreună cu Dobîndă Andrei. Ziua lucra Coșciug Irina împreună cu Coșciug Rodion, seara venea Dobîndă Andrei. Nu cunoaște cum Coșciug Rodion lua banii din activitate. Cunoaște că, Coșciug Rodion lua bani din auzite, de la soț. Cheltuielile erau prea mari și ultimele luni nu se achita salariu și în recipisă s-au inclus salarii pentru ultimele luni pe datorie. La început au spus că o să meargă din salariu, pe urmă au spus că o se meargă din dividende. După semnarea recipisei, soțul ei i-a dat o parte din bani, suma de 800 de Euro și 20 000 lei. Dobîndă Andrei a investit în afacere peste o sută mii de lei, dar erau treptat investite. Nu cunoaște dacă sumele de bani investite erau contabilizate. Dobîndă Andrei primea același salariul ca și Coșciug Rodion. Salariul era plătit din veniturile obținute. Salariul plătit lui Dobîndă Andrei nu cunoaște dacă era oficial, o parte era oficial altă parte era neoficială.

-declarațiile martorului Coșciug Irina care în ședința de judecată a declarat că, cu Dobîndă Andrei a făcut cunoștință în luna august 2015, când soțul său a hotărât să-l ajute cu niște bani și ea nu a fost de acord. Atunci soțul a zis, că îi face cunoștință pentru că lucrează în școală și a lucrat și ca psiholog și să vadă dacă se merită sau nu. Dobîndă Andrei a venit în Chișinău și s-au văzut la „Piramisa”, sect. Rîșcani, chiar de la început îi era straniu, că o persoană care era în sfera restaurantelor 10 ani, era foarte timid și la unele întrebări pe care le-a făcut la comanda de mâncare putea să răspundă că nu știe și trebuie de încercat. La transmiterea banilor nu a fost prezentă, era ocupată cu serviciu și nu participa la transmiterea banilor, dar din convorbiri a auzit că aproximativ 200 mii lei au fost transmiși. Din această sumă nu a fost restituit nimic, promisiunea lui Dobîndă Andrei era că iată, iată, va întoarce și tot așa. Dobîndă Andrei a spus că vrea să facă afacere în Chișinău, dar nu are capital inițial și vrea să investească în restaurantul „Paparazzi”. La data de 19 septembrie 2015 s-a eliberat din funcție de la liceu și a început să lucreze în localul „Paparazzi”, Dobînda Andrei a spus că nu rezistă fizic și are nevoie de o persoană ca să facă de dimineață cumpărături, cu care să lucreze bucătarii. Deoarece avea mașină și conducea, a propus să facă ea acest lucru, să fie ca ajutor, dar oficial nu era angajată la serviciu. Nu a primit salariu, primea doar bani pentru cumpărături, când erau bani. Localul activa bine, erau clienți și vânzări, localul se afla în centrul orașului, era foarte multă lume, chiar și ziua când luau prânzul, inclusiv și deputați erau serviți la ei în local. Toate actele și contractele erau pe numele lui Dobînda Andrei și atunci când puteam să propună unele lucruri pe care le vedea altfel, Dobînda Andrei i-a spus că el este director. S-a întâlnit cu Victoria Sobor, care i-a

spus că din luna februarie 2016 localul nu mai lucrează, pentru că Dobînda Andrei nu mai este în țară și nu a prelungit contractul cu el. Victoria Sobor i-a propus, că dacă dorește să facă toate actele și să prelungească ea acest contract, dar a refuzat. Dobînda Andrei din luna septembrie 2015 încerca să se prezinte ca un director bun, întotdeauna purta cămașă albă, dar foarte des venea la serviciu doar seara, pentru că adesea servea băuturi alcoolice și nu se simțea bine de dimineață. Uneori chiar abuza de băuturi alcoolice, chelnerii și alți lucrători, văzând acest lucru înțelegeau că de la persoana care servește mult, va fi greu de restituit banii înapoi, i-a propus soțul de mai multe ori, chiar să facă un tratament. Deoarece casa contabilă se scoate dimineața, Dobînda Andrei o lăsa la el și era nevoită de fiecare dată să facă cumpărături din banii proprii pe care îi lua de acasă. Dobînda Andrei foarte mult promitea , că iată s-a pornit afacerea și va restitui toți banii, dar practic nu controla nici barmenii, nici chelnerii, deoarece fiecare seară era servit. Nu poate spune dacă Dobînda Andrei a investit careva bani în localul „Paparazzi”, dar crede că nu, pentru că paralel în Cahul mai avea un restaurant propriu, la care era ca conducător soția acestuia, unde erau datorii, pentru că în „Paparazzi” venea un bărbat căruia Dobînda Andrei îi întorcea banii din casa cafenelei „Paparazzi”. Din ceea ce cunoaște, a pus câteva fețe de mese și 2 brazi artificiali, care și era investiția lui. Dobînda Andrei a recunoscut datoria, ultima dată când erau împreună cu soțul, Dobînda Andrei și soția acestuia. Dobînda Andrei a recunoscut că este dator cu suma de 200 mii lei și o va restitui până în luna februarie 2016. Aceasta a fost ultima dată când l-a văzut pe Dobînda Andrei. De la bun început credea că Dobînda Andrei nu-i va întoarce acești bani, deoarece nu avea de unde să-i întoarcă, având datorii în Cahul, a încercat să se ascundă în Chișinău, găsind-ul pe Coșciug Rodion, care avea bani acumulați, prin escrocherie l-a înșelat și i-a luat banii. Întrebând dimineața unde sunt banii, Dobînda Andrei răspundea că așa este casa, apoi i-au comunicat chelnerii că Dobînda Andrei joacă în casino jocuri de noroc, de aceea nu avea banii pe care trebuia să îi dea pentru procurarea produselor, se cheltuia pentru băuturi alcoolice foarte scumpe și nu dispune de bani pentru datoriile sale personale. Dese ori bucătarii erau revoltați, pentru că după fiecare banchet ei trebuia să primească o sumă de bani pentru lucru lor, Dobînda Andrei lua o sumă de bani în avans și nu se achita cu personalul. Crede că se poate de verificat, că în ajun de revelion 2016, a fost un caz când cineva i-a dat un avans, pe care Dobînda Andrei nu l-a fixat, l-a cheltuit, a uitat de acest avans și atunci când persoana trebuia să se achite, Dobînda Andrei cerea suma completă. Chelnerii au spus că a fost chemată chiar și poliția. O perioadă de timp în legătură cu lucrul său, soțul avea deplasări în or. Cahul, unde lua prânzul și cina la restaurantul lui Dobînda Andrei, soțul i-a spus că au găsit limbă comună și chiar erau în relații amicale, nu o singură dată îi încredința automobilul propriu, atunci când Dobînda Andrei avea nevoie. Banii

transmiși lui Dobînda Andrei nu presupuneau unele dobânzi sau penalități. Banii au fost transmiși treptat și această sumă de 200 mii lei s-a acumulat pe parcursul timpului și era înțelegerea ca să fie oaspeți permanenți al acestui local și Coșciug Rodion să facă unele întâlniri la acest local. Familia sa nu a profitat niciodată de veniturile localului, casa în permanență rămânea la Dobînda Andrei, o parte din ceea ce se câștiga se împărțea la chelnerii, barman și pază. Soțul a avut relații amicale cu această persoană și atunci când o persoană vine din or. Cahul în Chișinău, soțul fiind credibil, încerca să-l ajute pentru că spunea că este talentat și are familie și 2 copii. Nu s-a eliberat din funcție doar pentru faptul de al ajuta pe Dobînda Andrei, erau și alte motive. Neoficial se ocupa doar cu procurarea produselor și discuta cu bucătarii, care îi spuneau ceea ce trebuie să procure. Nu cunoaște dacă vesela pentru bucătăria japoneză a fost achiziționată de către Dobînda Andrei, dar furnizorul care aducea marfa pentru bucătăria japoneză era indignat, căci marfa costa în euro și Dobînda Andrei nu achita, nu răspundea la apelurile telefonice și dese ori se ascundea și de ceilalți furnizori. Coșciug Radion dese ori frecventa localul „Paparazzi”, cu diferiți prieteni de ai săi, politicieni și ei mâncau acolo, încercînd în așa mod să promoveze localul. Erau zile când lumea aștepta în hol ca să se elibereze mese, ambele săli erau pline. Nu cunoaște dacă se achita pentru consumul lor, soțul se clarifica cu aceasta. Când Dobînda Andrei lipsea, el era înlocuit de barmanul pe nume Vasile, numele de familie nu îl ține minte;

(f.d. 170-172, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Coșciug Irina a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe Dobînda Andrei l-a cunoscut în legătură cu faptul că a luat bani de la ea și soț, a dat recipisa după care a dispărut. Lui Dobînda Andrei a transmis bani cu scopul de a deschide în Chișinău un local și a zis că vrea să schimbe locul de trai cu familia, venind în Chișinău și dacă soțul poate să-i împrumute niște bani pentru deschiderea afacerii proprii în Chișinău. Nu cunoaște suma finală care s-a dat lui Dobînda Andrei, de fiecare dată el cerea, ruga, dar la un moment când suma era deja mai mare, a semnat recipisa. Când s-a scris recipisa, era și soția lui Andrei. N am fost angajată oficial, doar persoana de a cumpăra produse. Ea a lăsat postul ei de muncă în calitate de director adjunct pentru ca să vadă ce se întâmplă și cum pot întoarce banii. El a promis că întoarce banii în fiecare lună, apoi ei au văzut că mai este o persoană care vine și cere de la Dobînda Andrei, a văzut că a nimerit într-o situație nu prea bun. Ea cunoștea că banii au fost destinați pentru deschiderea cafenelei, scopul ei de a se angaja pentru a lua o parte de bani din ceia ce se câștiga, și ajutându-i să cumpere produse, dumnealui nu reușește și dacă e posibil să vină să ajute, să vadă că nu are intenții rele și să întoarcă o parte din datorii. Pentru efortul depus nu era achitată, doar lua partea din datorie pentru perioada de octombrie,

noiembrie, decembrie 2015 a fost deschis localul în august 2015. Soțul ei vizita acest local des, ei luau masa acolo, se întâlneau cu colegii lui de serviciu. Consumația când lua masa cu prietenii lui ea achita din banii proprii. Înțelegerea a fost așa, pentru ca dumnealui lasă banii în safeu ea lua banii și lua produse. Nu cunoaște câți din personal activau. La Metro ea cumpăra ceia ce trebuia. Banii care îi achita pentru cumpărături intrau toate în suma acesta, el calcula după factură, banii din casă nu se lăsau niciodată în safeu, Dobînda Andrei îi lua cu el. Nu ține minte din ce lună a început să facă cumpărături din bani personali. El la fel lua avans la ceremonii. Am înțeles că el se eschiva să ia banii, văzând că avea profit. Ea pleca și cumpăra din banii proprii, pentru a-l ajuta, ea nu cunoaște businessul legat de restaurant. Banii care i-a investit în procurarea produselor nu poate să zică cât a fost. Suma achitată pentru consumația în acest local nu poate să zică, pentru că tot rezolva soțul ei. La propunerea lui Andrei a venit sa activeze în local. Era tot pe seama soțului când consuma în local. Când a fost întocmită recipisa în aceste sume au fost indicate și careva consumații, crede ca da, au stat 4, soțiile erau ca martori, ei aveau niște calcule și Andrei a scris recipisa unde a indicat ce au hotărât. În suma indicată în recipisă este datoria față de soțul ei și banii pe care ea procura produse alimentare. Existența datoriilor la Dobînda Andrei, știa ca venea la local, era un domn din Cahul și era dator domnului și zicea că se clarifică cu el apoi cu ei. Atunci când Andrei ruga soțul venea în alte scopuri, să ajute dacă nu lucra tehnica sau muzica, el doar ajuta. Salariile angajaților nu știe dacă se achitau, dar de obicei se achitau dimineața, personal nu a văzut. Ea nu a primit salariu, ea primea banii cu titlu de datorie, de 2 ori câte 10 000 lei.

5.3. Colegiul Penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că prima instanță a conchis corect că inculpatul Dobînda ***** urmează a fi **achitat** de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM** – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, din motivul că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5.4. În acord cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de Procedură Penală, (4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) Cod Penal, (1) Se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 113 Cod Penal, (1) Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

5.5. Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, *(2¹) Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Conform art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

5.5.1. Colegiul Penal notează că, potrivit jurisprudenței naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial

condamnarea învinuitului (*hotărîrea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60*).

În cauza Asimionese contra Moldovei, hotărîrea din 07.01.2020, Curtea a constatat că condamnarea reclamantului fără audierea repetată a martorilor, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în *hotărîrea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

5.5.2. La judecarea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, prin care a fost pronunțată o sentință de achitare în privința inculpatului Dobînda Andrei, Colegiul Penal în temeiul art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală și ținând cont de principiul consacrat în jurisprudența națională și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia „instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat”, a purces la o nouă audiere a inculpatului, a părții vătămate și a anumitor martori care au fost solicitați de a fi audiați prin demersul formulat de acuzatorul de stat.

La caz, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a fost audiat inculpatul Dobînda Andrei, partea vătămată Coșciug Rodion și martorii Suru (Ababi) Livina, Coșciug Irina, Dobînda Maria.

5.5.3. Colegiul Penal reținând aprecierile instanței de fond cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului Dobînda Andrei în comiterea infracțiunii incriminate și apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală, atestă că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul că, concluziile instanței de fond despre achitarea inculpatului Dobînda Adnrei de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal sunt eronate și care urmează a fi desființate, prin pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Or, prin probele administrate de acuzatorul de stat, în instanța de apel, Colegiul Penal a stabilit că acestea prezintă aceeași semnificație probatorie care a fost constatată și de către instanța de fond, respectiv, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a reține o altă apreciere a probelor administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, deoarece acuzatorul de stat, nici la judecarea apelului nu a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile.

5.5.4. Cu referire la componența de infracțiune incriminată inculpată Dobînda Andrei, Colegiul Penal reține că, obiectul juridic special al escrocheriei are un caracter complex.

Astfel, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

În ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevide un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Cea de-a doua modalitate sub care se înfățișează acțiunea adiacentă în cazul escrocheriei, mult mai puțin răspândită, este abuzul de încredere.

În ipoteza abuzului de încredere, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandat, depozit, asigurare, comision, administrare fiduciară etc.) sau din alte fapte juridice.

În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 190 Cod Penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin.(2) și (3)). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de Procedură Penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Potrivit dispoziției art. 100 alin. (4) Cod de Procedură Penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 113 Cod Penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform prevederilor art. 384 Cod de Procedură Penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 389 Cod de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul

de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Colegiul Penal reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Totodată, instanța de apel reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „Prince Hans Adam II de Liechtheinstein vs Allemagne din 17.01.2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Colegiul Penal analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de Procedură Penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de lege, concluzionează că, în ședința de judecată învinuirea adusă inculpatului Dobînda ***** nu s-a confirmat.

În acest sens, instanța de apel reiterează că, art. 190 alin. (5) Cod Penal prevede răspunderea pentru escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, care se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării.

Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Așadar, cu referire la acele probe care stau la baza învinuirii acestuia, instanța de apel apreciază că, acestea nu indică asupra prezenței elementelor componenței de infracțiune de la art. 190 alin. (5) Cod Penal.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de Procedură Penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 325 alin. (1) Cod de Procedură Penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de Procedură Penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să soluționeze chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca partea vătămată să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Iar latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Din conținutul mijloacelor de probă administrate la materiaelele cauzei penale, instanța de apel reține că, potrivit *copiei recipisei din 13.02.2016 Dobînda Andrei se obligă ca până la data de 28 februarie 2016 să achite datoria față de Coșciug Rodion de 125000 lei, iar până la 21 martie să achite 56710 lei, recipisa fiind semnată de către Dobînda Andrei, Dobînda Maria, Coșciug Irina și Coșciug Rodion;* (f.d
11)

Din declarațiile părții vătămate Coșciug Rodion, cât și din declarațiile martorilor, Colegiul Penal atestă că, nu se probează faptul că inculpatul Dobînda ***** din start a avut intenția de a însuși suma de 190026 lei și de a nu își onora obligațiunile asumate față de acesta.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, cert s-a constatat că, în scopul executării obligației asumate la data de 13.02.2016 Dobînda ***** a semnat recipisă prin care se obligă ca până la data de 28 februarie 2016 să achite datoria față de Coșciug Rodion de 125000 lei, iar până la 21 martie să achite 56710 lei, recipisa fiind contrasemnată de către Dobînda Andrei, Dobînda Maria, Coșciug Irina și Coșciug Rodion.

De asemenea, instanța de apel menționează faptul că, învinuirea adusă inculpatului Dobînda ***** nu este bazată pe probe directe și concrete ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Prin urmare, toate probele pe care acuzarea le-a pus la baza învinuirii inculpatului Dobînda ***** în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, nu demonstrează vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate.

Astfel, circumstanțele de fapt constatate din analiza probelor acumulate și administrate în cauza penală impun concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementul infracțiunii de escrocherie, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod Penal, nefiind identificată fapta prejudiciabilă alcătuită eventual din acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor și acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere, la caz prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

La fel, din probele administrate nu s-au stabilit eventuale urmări prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, cât și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

De asemenea, indicând cele două modalități cumulative (înșelăciunea și abuzul de încredere), acuzatorul de stat nu a identificat care a fost modalitatea de comitere, prin ce se confirmă înșelăciunea și abuzul de încredere, în ce constă inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, or, ambele modalități sunt diferite în specificul lor, iar în acțiunile incriminate ce intră în latura obiectivă a infracțiunii, se indică doar formal și cu titlu de concluzie, sub pretextul inițierii desfășurării unei activități de agrement, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

De altfel, în rechizitoriu s-a limitat la o expunere succesivă a probelor, anume a depozițiilor părții vătămate și a martorilor, fără a se indica careva înscrisuri anexate, fără a se indica care anume probe dovedesc elementele din latura obiectivă a infracțiunii, anume modalitatea concretă de comitere a infracțiunii incriminate inculpatului.

Astfel, Colegiul Penal conchidă că, în speță se impune necesitatea de a fi menținută sentința de achitare pronunțată în privința lui Dobînda ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În această ordine de idei, urmează a fi reținute concluziile instanței de fond care a statuat că, rechizitoriul în privința inculpatului nu respectă rigorile dispozițiilor art. 6 § 3 lit. a) și b) CEDO, prin ce a afectat grav sesizarea instanței cu obiectul judecării, și implicit, dreptul la apărare al inculpatului, care, din perspectiva celor analizate, în lipsa concretizării învinuirii, până la moment se află în imposibilitate absolută de a-și exercita acest drept prin intermediul apărătorului său.

Colegiul Penal atestă că, în susținerea învinuirii au fost prezentate în calitate de probe declarațiile părții vătămate Coșciug Rodion și martorului Suru Livina, care însă nu demonstrează altceva decât faptul că între Dobînda ***** și Coșciug Rodion au avut loc relații civile.

Astfel, din declarațiile părții vătămate Coșciug Rodion se reține că suma indicată în recipisa care se află la materialele cauzei (*f.d 11*) reflectă sumele de bani pe care Dobînda Andrei le-a primit de la el și consideră că banii primiți nu au fost investiți în activitatea localului și nu cunoaște dacă banii primiți au fost cheltuiți în scopuri personale de către Dobînda *****.

De asemenea, partea vătămată Coșciug Rodion a menționat faptul că, personal nu a transmis plata pentru locațiune lui Victoria Sobor, nu cunoaște dacă din suma de 100 000 lei s-a achitat pentru locațiune, dar admite faptul că s-a achitat pentru locațiune.

Un alt element calificativ al infracțiunii de escrocherie constituie latura subiectivă a infracțiunii analizate care se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Or, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, alături de alte circumstanțe, intenția cu privire la sustragere este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului, însă, în cauza penală dată nu s-a constatat că inculpatul Dobînda ***** la momentul primirii sumelor bănești de la Coșciug Rodion ar fi avut intenția de a nu le mai

restitui ultimului, or, s-a demonstrat cu certitudine că, între aceștia existau relații civile, de investire în afacere cu scopul de a obține profit în urma activității localului „Paparazzi”.

Mai mult ca atât, partea vătămată Coșciug Rodion a declarat că, suma care i-a transmis-o lui Dobînda ***** a fost dată pentru ca el să le investească într-o afacere cu privire la localurile de agrement, nu cunoaște ce a făcut Dobînda Andrei, din ceea ce cunoaște banii au fost folosiți pentru achitarea plății pentru arendă, ceea ce denotă faptul că, Dobînda ***** nu a avut intenția directă de a induce în eroare pe partea vătămată Coșciug Rodion, prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase prin ce i s-a cauzat daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel reține că nici partea vătămată și nici martorii audiați, atât la faza de urmărire penală, cât și în ședința de judecată, în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel nu au putut confirma cu certitudine că, inculpatul Dobînda Andrei prin acțiunile sale a comis escrocheria adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Colegiul Penal menționează că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Se are în vedere caracterul accesoriu al mijloacelor justiției penale. Cu alte cuvinte, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmare a unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de Procedură Penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiul unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile

Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, Colegiul Penal nu a constatat în acțiunile lui Dobînda ***** prezența semnelor laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Din cele relatate supra, se concluzionează necesitatea menținerii sentinței de achitare în privința lui Dobînda *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal din motivul, că nu s-a constatat existența laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii, și anume escrocheria adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

5.6. În acest sens, instanța de apel reține, că conform practicii judiciare constante, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de Procedură Penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul Penal reiterează că, prin dobândire ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesie, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei privitor la marfă; utilizarea unor împrejurări, echipamente, documente fictive sau false; ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a.; în funcție de circumstanțele faptei, înșelăciunea poate lua forma scrisă de realizare, verbală, electronică sau alta, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de escrocherie.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au suport relații de prietenie, de serviciu, de

afaceri etc., care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

5.7. Astfel, Colegiul Penal reține că, în cadrul examinării cauzei penale atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel nu s-a constatat în acțiunile inculpatului Dobânda Andrei întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, conform învinuirii înaintată de acuzatorul de stat.

La acest capitol, jurisprudența CtEDO, menționează că, formularea învinuirii în privința unei persoane trebuie să fie concretă, cu suficientă claritate pentru ca persoana învinuită să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile sale care intră sub incidența învinuirii și respectiv să-și poată formula poziția de apărare, iar aceasta ar semnifica respectarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, în jurisprudența europeană, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces.

După cum a decis în mod constant Curtea, acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de „proces echitabil” - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei și că exigența „egalității armelor” în sensul unui just echilibru între părți are, în principiu, același rol atât în procesele civile, cât și în cele penale (*Ruiz-Mateos c/Espagne* 23.06.1993). Și în acest context, Curtea atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției. Curtea a stabilit legătura dintre legalitatea dreptului procesual penal și principiul egalității armelor. Astfel, ea a arătat că legalitatea dreptului procesual penal este un principiu general de drept. El corespunde principiului legalității din dreptul penal - *nullum crimen sine lege* - și este consacrat de adagiul *nullum iudicium sine lege*. Acest principiu impune anumite exigențe privitoare la derularea procedurii penale, cu scopul de a asigura garantarea unui proces echitabil, care implică și respectarea egalității armelor. Dacă el comportă obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj față de adversarul ei, nu trebuie pierdut din vedere că reglementările procedurale urmăresc, în primul rând, să protejeze persoana acuzată de săvârșirea unei fapte penale de riscurile abuzului de putere din partea organelor de urmărire, astfel că apărarea apare ca cea mai susceptibilă să sufere de lacunele și impreciziile acestor reglementări.

5.8. În conformitate cu prevederile art. 6 Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Potrivit prevederilor art. 8 Cod de Procedură Penală, (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de Procedură Penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 26 alin. (2), (3) Cod de Procedură Penală, (2) Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probe cercetate în procedura judiciară respectivă. (3) Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în *cauza Anghel contra României*, (cererea 28183/03, hotărârea din 04 octombrie 2007) Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție.

Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să-i urmărească și pedepsească.

În *cauza John Murray vs. Regatul Unit* (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că, anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Dezvoltând aceleași principii în *cauza Telfner vs. Austria* (cererea nr. 33501/96, hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că, instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe

seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că, a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO”,

5.9. În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1), pct. 1) Cod de Procedură Penală, (1) În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Potrivit art. 99 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) În procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de Procedură Penală.

5.10. Din cele expuse supra, Colegiul Penal deduce că, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente, concludente, utile și veridice în vederea confirmării faptului că, acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii incriminate conform actului de acuzație.

Având în vedere că alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatului nu sunt, instanța de apel ajunge la concluzia că pe parcursul examinării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate conform rechizitoriului.

Or, reieșind din cele relevate supra, instanța de apel apreciază că, probatoriul existent la care se referă organul de urmărire penală în rechizitoriu și acumulat pe parcursul examinării cauzei în nici un caz nu demonstrează că, acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de

art. 190 alin. (5) Cod Penal, imputate inculpatului, motiv pentru care, Colegiul Penal va menține sentința de achitare a inculpatului Dobînda Andrei învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

6. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința instanței de judecată este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct.1), lit.c), 417-418 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Apelul declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura *****, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09.12.2019, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 19.07.2023, orele 14.00.

Președintele ședinței, judecător:
Robu

Oxana

Judecător:
Mânăscurtă

Igor

Judecător:
Juganari

Marcel

